

Zapowiedź hokejowej spótki akcyjnej

Foto: Tomasz Sowa

STR. 3

Sprawa, która wstrząsnęła Sanokiem

STR. 2

Rozmowa z Bogdanem Strusiem

STR. 8

Ryszard D. częściowo przyznał się do winy

Zależało mi na działaniu społecznym

BĘDZIE SIĘ DZIAŁO

Piątek

MH: projekcja filmu „Kryptonim Klasztor. Dopaść Pileckiego”
BWA: wernisaż Sylwii Krupińskiej

Sobota

WIKI ARENA: mecz Wiki – Przełom Besko
WIERCHY: mecz Ekoball Stal – Resovia II Rzeszów

Niedziela

PSM: „Recital na dwa serca”

Wtorek

SPGM: spotkanie burmistrza z mieszkańcami dzielnicy Zatorze

Szczegóły imprez wewnątrz numeru

Sprawa, która wstrząsnęła Sanokiem

Ryszard D. częściowo przyznał się do winy

Nie milkną echa szokującej sprawy zatrzymania nauczyciela wychowania fizycznego, który częściowo przyznał się do stawianych mu zarzutów, jednak odmówił składania wyjaśnień.

Prokuratura Okręgowa w Krośnie zastosowała wobec podejrzanego tymczasowy areszt. W dniu 9 marca został on przetransportowany konwojem do zakładu karnego w Przemyślu, gdzie ma przebywać przez najbliższe trzy miesiące. Taki rodzaj środka zapobiegawczego jest stosowany w przypadkach, kiedy inne formy są niewystarczające. Podstawowym celem aresztu jest zabezpieczenie przebiegu procesu sądowego. Sprawa jest wyjątkowo poważna i delikatna, gdyż dotyczy małoletnich. Ponadto ze względu na ich dobro prokuratura utajniła niektóre zarzuty. Teoretycznie areszt nie powinien trwać dłużej niż trzy miesiące, jednak w przypadkach, kiedy sprawa ma skomplikowany charakter, czas ten może zostać wydłużony na wniosek prokuratora i obejmować nawet kilka lat, do czasu zakończenia prowadzonych działań śledczych i rozpatrzenia wszystkich materiałów dowodowych. Jak pisaliśmy w poprzednim nu-

merze, sprawa ma charakter rozwojowy i niewykluczone, iż Ryszardowi D. zostaną postawione inne zarzuty, które mogą wpłynąć na dalszy przebieg procesu.

Głos w sprawie zabrał dyrektor SP4 Marek Wojtowicz, który wystosował do wszystkich oświadczenie poprzez e-dziennik. Szef „Czwórki”

zapewnił, iż tak jak wszyscy jest wstrząśnięty zaistniałą sytuacją. Nauczyciel został zawieszony w pełnieniu obowiązków, co wydaje się oczywiste z uwagi na fakt, iż przebywa w areszcie. Wojtowicz zapewnił również wsparcie psychologiczne uczniom i rodzicom, którzy mają potrzebę skorzystania z takiej pomocy.

W sieci pojawia się wiele spekulacji, jakoby dyrekcja i nauczyciele byli świadomi zaistniałej sytuacji, co prowadzi do społecznego pytania „dlaczego dopiero teraz”. Tę kwestię również rozstrzygnie prowadzony proces.

Swoje stanowisko w tej sprawie opublikował też klub Komunalni Sanok, w którym Ryszard D. był prezesem i trenerem. Podpisani pod oświadczeniem wiceprezesa Marcin Zapał i Emilia Janik w kilku zdaniach złożyli wyjaśnienie, iż nic wcześniej nie wiedzieli o zaistniałym procederze, a w ich intencji zawsze było działanie na rzecz dobra dzieci i młodzieży oraz krzewienie w nich wartości i pasji do zdrowego, aktywnego trybu życia. Obecnie Komunalni są w trakcie przywrócenia normalności, tak by móc kontynuować treningi i zachować dobre imię klubu.

Sprawę skomentował również burmistrz Tomasz Matuszewski, określając ją jako bulwersującą i absolutnie nie do zaakceptowania. W swoim stanowisku ocenił, iż wydarzenie to znacząco wpłynęło na mieszkańców miasta. Matuszewski podkreślił, iż obecnie najważniejsze jest bezpieczeństwo małoletnich. Z tego tytułu zadeklarował wsparcie dla organów ścigania, by sprawa jak najszybciej znalazła swój finał. Dodatkowo obiecał, iż zostaną wprowadzone działania prewencyjne, polegające na cyklu lekcji edukacyjnych w szkołach oraz zapewnieniu wsparcia psychologicznego.

O sprawie będziemy informować na bieżąco.

To już dziś

Oddanie do użytku kotła na biomasę

Zapowiadany przez nas od kilku miesięcy kocioł na biomasę wkrótce zacznie działać. Urządzenie już dziś zostanie oddane do użytku.

Uroczyste otwarcie inwestycji pn. „Budowa kotła na biomasę o mocy 7 MW” zaplanowano na godzinę 16 w Zakładzie Ciepłowniczym (ul. Kiczury 10) Sanockiego Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej. Przy-

pomnijmy, że całkowity koszt inwestycji to ponad 27 mln zł (około 33 mln zł brutto). Zapowiadamy to wydarzenie, by każdy zainteresowany mógł przyjść i zobaczyć jeden z kluczowych elementów transformacji energetycznej Sanoka. (b)

Inwestycja mostowa

Wizyta na placu budowy

Budowa mostu nad Sanem nabiera tempa. Miejsce inwestycji odwiedzili przedstawiciele władz miasta, dopytując wykonawców o szczegóły techniczne.

Przedstawiciele firmy Sarinż chętnie opowiadali o postępach prac. Okazało się, że właśnie przystępują do pierwszych robót, związanych z budową posadowienia podpór mostowych. Wcześniej firma wykonała czynności związane z przygotowaniem placu budowy i dróg dojazdowych. Odpowiednio „przerobiono” już również sieć energetyczną. Na radnych spore wrażenie zrobiła także widoczna na zdjęciu maszyna do prac ziemnych.

– W tegorocznym budżecie zaplanowaliśmy środki w wysokości 26 mln zł, za które firma Sarinż ma wykonać posadowienie trzech podpór, podpory tymczasowe pod konstrukcję mostu oraz część robót drogowych i sanitarnych w kierunku ulicy Rybickiego. Zapraszam wszystkich do śledzenia informacji na temat inwestycji realizowanych na terenie naszego miasta – podkreślił burmistrz Tomasz Matuszewski.

(bb)

WIOSENNE PORZĄDKI SANOK 2024

Stowarzyszenie Łączy Nas Sanok

oraz SPK Sanockie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej sp. z o.o.

zapraszają do wspólnego sprzątnięcia brzegów rzeki San w dniu 23 marca 2024 r., godz 10:00

DIŻURY APTEK

DATA	PORA NOCNA	NAZWA I ADRES
	NIEDZIELE I ŚWIĘTA	
11.03–16.03	21.00–23.00	Apteka Omega ul. Kościuszki 22
17.03	10.00–14.00	
18.03–23.03	21.00–23.00	Apteka Gemini ul. Kochanowskiego 25/6
24.03	10.00–14.00	

OGŁOSZENIE

Praca dla korektora

„Tygodnik Sanocki” poszukuje osoby do korekty tekstów publikowanych w gazecie. Zainteresowanych prosimy o kontakt z redakcją – osobiście (ul. Rynek 10) lub telefonicznie (13-463-16-34 oraz 697 979 971).

„Tygodnik Sanocki”

Pismo samorządowe

redakcja@tygodniksanocki.pl

tygodniksanocki.pl

/tygodniksanocki

Wydawca: Miejska Biblioteka Publiczna w Sanoku | Adres redakcji: 38-500 Sanok, ul. Rynek 10, tel. 13 463 16 34, kom. 697 979 971

Redaktor naczelny: Bartosz Błażewicz – bb@fr.pl | Redaguje zespół: Emilia Wituszyńska – emiliawituszynska@tygodniksanocki.pl, Edyta Wilk – edytawilk@tygodniksanocki.pl, Piotr Paszkiewicz – piotrpaszkiewicz@tygodniksanocki.pl

Współpracują: Tadeusz Krotos, Lidia Tul-Chmielewska

Redakcja techniczna: Andrzej Borowski | Korekta: Iwona Gibala-Błażewicz

Materiałów niezamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i poprawiania tekstów, własnych tytułów i śródtytułów. W sprawie reklam i ogłoszeń zapraszamy do biura ogłoszeń od poniedziałku do piątku w godzinach od 8 do 16. Za treść ogłoszeń, reklam i listów redakcja nie odpowiada. Zastrzegamy sobie prawo do odmowy przyjęcia ogłoszenia. Objętość listów nie powinna przekraczać trzech czwartych strony maszynopisu. Teksty opracowane na komputerze przyjmujemy jedynie na nośnikach cyfrowych lub pocztą elektroniczną. Numery archiwalne do nabycia w redakcji. Prenumerata – tel. 13 463 16 34.

Biuro Reklam i Ogłoszeń:

tel. 13-463-16-34

Druk:

Polska Press Sp. z o.o. Oddział Poligrafia
ul. Domaniewska 45, 02-672 Warszawa
Drukarnia w Sosnowcu, ul. Baczyńskiego 25a
41-203 Sosnowiec

Konferencja prasowa

Zapowiedź hokejowej spółki akcyjnej

Od lewej: Michał Radwański, Wioletta Lis, Ryszard Ziarko, Tomasz Matuszewski i Józef Leśniak

Tegoroczny sezon Polskiej Hokej Ligi klub STS Sanok zakończył jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Teraz na spotkaniu władarzy miasta i sponsorów z mediami i kibicami przedstawiono plan powołania spółki akcyjnej.

Na wstępie wizję zmian przedstawił burmistrz Tomasz Matuszewski: – Jako Urząd Miasta w swoje ręce bierzemy teraz kontrolę nad działaniem spółki akcyjnej, która zostanie utworzona. Miasto ma powołać ten podmiot, trzymając całość w ręku i dokładając do tego fundusze. Ze strony UM chcemy włożyć w najbliższy sezon 500 tys. zł. Oczywiście nadal utrzymujemy też infrastrukturę.

Szef magistratu nakreślił też zarys schematu organizacyjnego, w którym przewidziano pionierzy: marketingowy, finansowy i sportowy. Tym ostatnim miałby kierować aktualny prezes klubu, Michał Radwański. Natomiast prezes potencjalnej spółki akcyjnej ma zostać wyłoniony w otwartym konkursie, którego ogłoszenie planowane jest na przyszły tydzień, a roz-

strzygnięcie na koniec kwietnia. Nominację przewiduje się na początku maja, a w połowie tego miesiąca spółka doczekałaby się rejestracji.

Optymistyczny plan zakłada zamknięcie kadry zawodniczej do końca czerwca. Poza burmistrzem i obecnym prezesem w konferencji uczestniczyli przedstawiciele sponsorów, deklarujący dalsze wspieranie klubu: Ryszard Ziarko (Ciarco), Józef Leśniak (Automet), Wioletta Lis (Marma Polskie Folie) i Magdalena Ogrodnik (Millenium Hall).

pp

Drodzy Sanoczanie,

Jako czynny samorządowiec z 22-letnim doświadczeniem wiem, że podstawą zarządzania miastem powinno być właściwe zaspokajanie potrzeb publicznych mieszkańców z wykorzystaniem nowych trendów i sprawdzonych rozwiązań.

W dobrze zarządzanym samorządzie drogą do poznania potrzeb mieszkańców jest przyjazny samorząd, otwarty na opinie i współpracę, aktywnie włączający mieszkańców w dialog poprzez debaty, konsultacje społeczne lub sesje tematyczne Rady Miasta z udziałem ekspertów i organizacji pozarządowych. Niezwykle istotne jest, aby w procesie partycypacji obywatelskiej mieszkańcy Sanoka stali się nie tylko partnerami i ciałem doradczym burmistrza w ważnych dla miasta sprawach, ale również inicjatorami działań w przestrzeni miasta, dzielnic lub osiedla. Wierzymy, że wprowadzenie Budżetu Obywatelskiego w Sanoku pozwoli na realizację Państwa kreatywnych i prospołecznych pomysłów. Na dobrą i owocną współpracę wpływa z pewnością transparentna administracja publiczna, stały i pełny wgląd mieszkańców w finanse miasta oraz usprawnienie pracy Urzędu Miasta poprzez skuteczny przepływ informacji i dokumentów.

Ważne jest stworzenie warunków dla rozwoju innowacji, nowych modeli biznesowych, inteligentnych klastrów itp. Będziemy dążyć do rozwoju idei „smart city” promującej przyjazną środowisku zieloną urbanistykę, zrównoważone wykorzystywanie zasobów poprzez inteligentne oświetlenie, gospodarkę odpadami czy wodą oraz działania w zakresie czystej, bezpiecznej i zrównoważonej komunikacji.

Szczególną rolę dostrzegam we współpracy z organizacjami pozarządowymi działającymi na rzecz seniorów i młodzieży, która jest ważnym elementem systemu szeroko rozumianej lokalnej polityki społecznej.

Systemowym działaniem zainicjowanym przez samorząd, aktywizującym i wspierającym osoby starsze, rodziny i młodzież, stanie się Karta Sanoczana, umożliwiającą korzystanie ze zniżek w rozmaitych punktach i instytucjach, wydarzeniach oraz komunikacji miejskiej.

Te bardzo realne cele można osiągnąć jedynie poprzez budowanie sojuszy ponad podziałami, przynależnością partyjną i antagonizmami personalnymi. Państwa poparcie udzielone w najbliższych wyborach będzie dla mnie największym zaszczytem, zaś wszelkie sugestie drogowskazem w pracy na stanowisku burmistrza. Razem, jako jedna wspólnota, możemy zmieniać Sanok na lepsze.

Sławomir MIKLICZ
KANDYDAT NA BURMISTRZA

Materiał wyborczy finansowany ze środków KWW Demokracji Ziemi Sanockiej

„Republika marzeń”

Kolejny rok realizacji projektu BLISKO w MBP

Miejska Biblioteka Publiczna rozpoczyna cykl działań przewidzianych w planie drugiego roku realizacji projektu „Republika marzeń. Biblioteka ośrodkiem aktywizacji społeczności lokalnych” w programie BLISKO (2023-2024), dofinansowanym ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, w ramach realizacji Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa 2.0 na lata 2021-2025, Kierunek interwencji 4.1.

Głównym celem projektu BLISKO (Biblioteka|Lokalność|Inicjatywy|Społeczność|Kooperacja|Oddolność) jest wzmocnienie roli biblioteki jako „trzeciego miejsca”, jednoczącego społeczność lokalną poprzez działania przyczyniające się do rozwoju aktywnego czytelnictwa i uczestnictwa w kulturze.

W tym roku koncentrujemy się na włączeniu nowych osób i środowisk w działania edukacyjno-animacyjne,

poprzez realizację czytelnich inicjatyw oddolnych. Ważnym elementem zgłoszonych inicjatyw będzie nawiązanie do kultury, tradycji i historii miasta oraz regionu.

Ogłaszamy konkurs na inicjatywy oddolne w projekcie „Republika marzeń. Biblioteka ośrodkiem aktywizacji społeczności lokalnych” w ramach programu BLISKO. Konkurs skierowany jest do osób indywidualnych, grup formalnych i nieformalnych.

Regulamin konkursu wraz z załącznikami dostępny na stronie biblioteki <https://biblioteka.sanok.pl/>

Zachęcamy do udziału.

mn

INFORMACJA

Miejska Biblioteka Publiczna im. Grzegorza z Sanoka w Sanoku

zwraca się z prośbą do wszystkich komitetów wyborczych z terenu Sanoka, startujących w wyborach samorządowych 2024, o odkładanie dla biblioteki po jednym egzemplarzu wszelkich materiałów wyborczych (plakaty, ulotki, afisze wyborcze kandydatów i kandydatek).

W sprawie ustalenia szczegółów odbioru materiałów wyborczych z komitetami będzie kontaktował się upoważniony pracownik biblioteki.

Celem uzyskania informacji bądź odpowiedzi na pytania, wiadomości należy kierować na następujący adres mailowy: jozefek@biblioteka.sanok.pl

OGŁOSZENIE

Burmistrz Miasta Sanoka,

na podstawie art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 344 z późn. zm.) zawiadamia, że w dniu 29 lutego 2024 r. została podjęta przez Radę Miasta Sanoka Uchwała Nr XCII/849/24 w sprawie przystąpienia do scalenia i podziału nieruchomości położonych w Sanoku, obręb Dąbrówka, w rejonie ulicy Okulickiego.

Pełna dokumentacja znajduje się w Wydziale Gospodarki Przestrzennej Urzędu Miasta w Sanoku, pokój nr 51, Rynek 1.

Jedyna kobieta wśród kandydatów na burmistrza

Sanoczanka chce być niczym Margaret Thatcher!

– To może być najważniejsza wiadomość dla sanoczanek w związku z Dniem Kobiet – takie słowa padły podczas briefingu prasowego, który odbył się na rynku. Bez wątpienia jego najważniejszym momentem była prezentacja Sieradzkiej jako kandydatki na stanowisko burmistrza. Podczas swojego wystąpienia wskazała, że jej priorytetem jest rozwój miasta.

– Sanok potrzebuje zmiany stylu zarządzania od zaraz, a ja jestem gwarantem, że tak się stanie. Chcę, żeby mieszkańcy czuli, że urząd to miejsce im przyjazne i pomocne – mówiła Sieradzka.

Kandydatka wskazała na swoje doświadczenie w administracji samorządowej oraz znajomość problemów Sanoka i jego mieszkańców. To atuty, które pozwoliły jej przygotować program wyborczy.

– Po pierwsze inwestycje i rozwój miasta. Chcemy poszerzyć rondo Beksińskiego poprzez dodanie dodatkowego pasa ruchu. Będziemy prowadzić przejrzystą gospodarkę finansową i ograniczać zadłużanie miasta. Wyposażymy budynki publiczne w energię odnawialną. Będziemy modernizować nawierzchnie ulic, chodników i placów. W planach jest też rewitalizacja rynku poprzez posadzenie drzew i krzewów, by było więcej zieleni.

Ewa Sieradzka czwartym kandydatem na stanowisko burmistrza Sanoka. Ta wiadomość przed tygodniem zaskoczyła wielu mieszkańców, gdyż wydawało się, że wszystkie komitety wyborcze wyłożyły już karty na stół. Jednak sztab KWW Nasze Miasto Sanok ujawnił swojego kandydata dopiero 8 marca.

Chcemy współpracować ze spółdzielniami mieszkaniowymi celem budowania miejsc parkingowych na osiedlach. Utworzymy strefę inwestycyjną dla przedsiębiorców oraz tzw. laboratorium biznesu dla młodych, wykorzystując do tego budynek hali targowej. Liczymy na współpracę z sąsiednimi gminami w celu realizacji wspólnych inwestycji.

Zajmiemy się również rozwojem infrastruktury komunikacyjnej. Trzeba lepiej skomunikować pierwszą i drugą część obwodnicy pod budownictwo i tereny inwestycyjne dla przedsiębiorców. Będziemy budować ścieżki rowerowe. Postawimy na edukację, sport i turystykę, bo Sanok to miasto sportu. Zagospodarujemy pasmo Gór Sanocko-Turczyńskich. Stawia-

my na rozwój kultury i promocji. Bo Sanok to także miasto kultury! Będziemy dbać o jego markę. Zatrószymy się też o zdrowie mieszkańców i rodziny, w szerokim tego słowa znaczeniu – wyliczała Sieradzka.

Swoją prezentacją zakończyła nawiązaniem do Margaret Thatcher, która obejmowała stanowisko premiera Wielkiej Brytanii, gdy świat polityki

Ewa Sieradzka

Ma 44 lata, prywatnie to żona i matka dwójki dzieci. W 2002 r. ukończyła studia wyższe o kierunku „Zarządzanie Firmą” na Uniwersytecie Ekonomicznym w Krakowie (wcześniej Akademia Ekonomiczna), następnie w 2004 r. zdobyła tytuł magistra w zakresie „Administracji Gospodarczej” na Politechnice Rzeszowskiej. W 2008 r. ukończyła studia podyplomowe „Organizacja Pomocy Społecznej” na Uniwersytecie Rzeszowskim, w 2012 r. studia podyplomowe „Zarządzanie Funduszami Europejskimi” na Krakowskiej Akademii im. Frycza Modrzewskiego, w 2021 r. odbyła szkolenie specjalizacyjne z zakresu zarządzania i organizacji usług społecznych na Uczelni Korczaka w Warszawie. W międzyczasie brała udział w kilkudziesięciu różnych szkoleniach dotyczących współpracy samorządów lokalnych z organizacjami pozarządowymi, z prawa zamówień publicznych, prawa pracy, zarządzania strategicznego, zarządzania zasobami ludzkimi, cyberbezpieczeństwa i wielu innych. Jest autorką licznych gminnych i wojewódzkich dokumentów strategicznych, dodatkowo pracuje w zespołach doradczych do spraw ich opracowywania. Od stycznia 2024 r. jest w zarządzie Konwentu Centrów Usług Społecznych o zasięgu ogólnopolskim, którego celem jest podejmowanie działań na rzecz rozwoju usług społecznych oraz wielosektorowej współpracy z podmiotami ekonomii społecznej. Mieszka w dzielnicy Dąbrówka.

zdominowany był przez mężczyzn. Nikt nie wierzył, że jej się uda.

– Jak wiemy, była to najlepsza decyzja Brytyjczyków. Dziś ja! Kobieta! Stoję przed Państwem w mieście Sanoku... Ze swoim doświadczeniem, wiedzą i energią. Liczę na Państwa głos w wyborach na burmistrza dnia 7 kwietnia 2024 r. – zakończyła Sieradzka.

Następnie rozpoczęła się prezentacja kandydatów do Rady Miasta Sanoka oraz Rady Powiatu Sanockiego, ubiegających się o mandaty radnych z komitetów wyborczych Nasze Miasto Sanok i Nasz Powiat. Briefing prasowy zakończył się złożeniem życzeń dla Pań przez męską część komitetu wyborczego.

(mn)

Wstęp do armii

Trwa kwalifikacja wojskowa

W budynku Niepublicznego Kolegium Języków, znajdującym się przy ulicy Głogowej 1, trwają prace Powiatowej Komisji Lekarskiej, której zadaniem jest przeprowadzenie kwalifikacji wojskowej. Zasięg działania to powiat sanocki.

Jak przebiega kwalifikacja wojskowa

Kwalifikacja wojskowa ma za zadanie przede wszystkim przeprowadzenie badania lekarskiego i psychologicznego wezwanych osób i nadanie im kategorii zdolności do służby. Całość kończy się nadaniem stopnia szeregowego i przeniesieniem do pasywnej rezerwy.

Kto podlega obowiązkowej kwalifikacji wojskowej

Rocznikiem podstawowym wezwanym do kwalifikacji wojskowej są mężczyźni urodzeni w 2005 roku oraz w latach 2000-2004, którzy nie posiadają określonej kategorii zdolności do czynnej służby wojskowej.

Jak przebiega proces na kwalifikacji wojskowej

Kwalifikacja wojskowa składa się z kilku etapów – czynności, które każdy wezwany

musi przejść. Przede wszystkim jest to sprawdzenie tożsamości, badanie psychologiczne i lekarskie, po którym wezwany otrzymuje kategorię zdolności do służby. Podczas kwalifikacji każdemu zakłada się ewidencję wojskową. Na koniec osoba wezwana otrzymuje zaświadczenie o stawieniu się do kwalifikacji wojskowej oraz orzeczenie o zdolności do służby. Należy zaznaczyć, że osoba, która otrzyma kategorię A – zdolny do służby wojskowej, w ciągu trzech lat od dnia takiego orzeczenia nie podlega badaniu lekarskiemu i psychologicznemu. W związku z powyższym może być powołana do wybranych form służby wojskowej na podstawie badań z kwalifikacji.

Czy kwalifikacja wojskowa jest obowiązkowa

Kwalifikacja wojskowa jest obowiązkowa dla osób okre-

KWALIFIKACJA WOJSKOWA W PIGUŁCE

CO ZE SOBĄ ZABRAĆ?

- dowód osobisty lub inny dokument potwierdzający tożsamość.
- dokumenty potwierdzające wykształcenie (zaświadczenie ze szkoły o kontynuowaniu nauki), posiadane kwalifikacje zawodowe lub uprawnienia (np. prawo jazdy).
- posiadaną dokumentację medyczną (niezbędną do określenia zdolności do służby wojskowej).

www.zostanzolnierzem

ślonych w rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z 10 listopada 2023 r. To mężczyźni urodzeni w 2005 r. oraz w latach 2000-2004. Wezwane mogą zostać również kobiety, posiadające wykształcenie lub kwalifikacje zawodowe, wymagane do wykonywania zawodów medycznych, weterynaryjnych, psychologów, rehabilitantów, radiologów, diagnostów laboratoryjnych, informatyków, teleinformatyków, nawigatorów i tłumaczy.

Co grozi osobom, które nie stawiają się na kwalifikację

W przypadku nie stawienia się do kwalifikacji grozi

grzywna, nałożona przez prezydenta, wójta lub burmistrza miasta. Osobę uchylającą się może spotkać przykra konsekwencja w postaci doprowadzenia przez policję na powiatową komisję.

Czy są zwolnienia od kwalifikacji wojskowej?

Istnieją zwolnienia w przypadku, gdy zawiadomimy organ, który wzywał na komisję lekarską i w określonym terminie dostarczymy dokumentację medyczną, określającą chorobę. Wtedy możemy zostać zwolnieni z obowiązku stawienia się przed komisją, ponieważ na podstawie przedłożonej dokumentacji lekarz będzie mógł

orzec zdolność lub niezdolność do służby wojskowej.

Należy podkreślić, że osoby, które nie stawiają się na kwalifikację wojskową z usprawiedliwionych przyczyn, są zobligowane do tego, aby tę kategorię zdolności do pełnienia służby wojskowej ustalić w powiatowej komisji lekarskiej w kolejnym roku.

Kategorie zdolności do czynnej służby wojskowej, z wyłączeniem zawodowej, obowiązujące w Polsce:

A – zdolny do służby wojskowej,

B – niezdolny czasowo do służby wojskowej w czasie pokoju w okresie do 12 lub 24 miesięcy,

D – niezdolny do służby wojskowej w czasie pokoju, z wyjątkiem niektórych stanowisk przeznaczonych do terytorialnej służby wojskowej,

E – trwale i całkowicie niezdolny do służby wojskowej w czasie ogłoszenia mobilizacji i wojny.

Co ze sobą zabrać?

Na kwalifikację wojskową należy zabrać: dowód osobisty lub inny dokument pozwalający na ustalenie tożsamości; posiadaną dokumentację medyczną – w celu przedstawienia jej powiatowej komisji lekarskiej, albo wypis z treści orzeczenia stwierdzającego niezdolność lub niepełnosprawność; dokumenty potwierdzające poziom wykształcenia, kwalifikacje zawodowe lub pobieranie nauki.

Osoby wezwane do kwalifikacji wojskowej mają obowiązek zgłosić się w miejscu i terminie określonym w otrzymanym zawiadomieniu.

W przypadku nie pojawienia się na kwalifikacji wojskowej bez uzasadnionej przyczyny, może być nałożona grzywna w celu przymuszenia do stawienia się. Może też nastąpić przymusowe doprowadzenie przez policję do kwalifikacji wojskowej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Opr. ew

Konwencja wyborcza Prawa i Sprawiedliwości

Działanie na rzecz wszystkich mieszkańców

W „Caritasie” zorganizowana została konwencja wyborcza członków i sympatyków Prawa i Sprawiedliwości, na której zaprezentowano kandydatów na stanowiska burmistrza Sanoka i wójta Gminy Sanok oraz do Rady Miasta Sanoka i Rady Gminy Sanok, a także Sejmiku Wojewódzkiego.

Na konwencji przedstawiono i omówiono program wyborczy Grzegorza Kozaka, kandydata na burmistrza Sanoka. Sam zainteresowany podkreślił, że PiS to wiarygodność w spełnianiu obietnic, jak i wiarygodność ludzi, którzy nie ulegają presji społecznej, przyznają się do swoich wartości i bronią ich.

– Naszą motywacją w wyborach samorządowych jest chęć działania na rzecz wszystkich mieszkańców

miasta, a nie wybranych grup społecznych, bo każdy pragnie żyć w przyjaznym i dobrze zorganizowanym otoczeniu. Hasłem naszej kampanii wyborczej jest: Sanok – dobro wspólne – powiedział Kozak.

Kandydat Komitetu Wyborczego Wyborców PiS zapewnił, że nie zamierza atakować konkurentów, bo chce współpracować. A o tym, że to potrafi, świadczy wieloletnia działalność społeczna

w Radzie Dzielnicy Olchowce i praca w Radzie Miasta Sanoka.

Kozak przedstawił również swoją ścieżkę zawodową, która od początku (już 23 lata) związana jest z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie. Główną motywacją pana Grzegorza, dla której przystępuje do kandydowania na stanowisko burmistrza, jest chęć poprawy jakości życia mieszkańców miasta w zakresie:

Kandydaci do Rady Miasta Sanoka:

Okręg 1 (Śródmieście, Dąbrówka, Zatorze): 1. Adam Kornecki, 2. Wanda Kot, 3. Mirosław Sworst, 4. Wiesława Skorek, 5. Agnieszka Szczepańska, 6. Andrzej Budzicki, 7. Danuta Rajca, 8. Ryszard Wydrzyński, 9. Jan Marcinkowski.

Okręg 2 (Wójtostwo): 1. Łukasz Radożycki, 2. Andrzej Kędra, 3. Anna Łakoś, 4. Anna Rajtar, 5. Witold Filipowicz, 6. Joanna Paczkowska, 7. Piotr Maciołek, 8. Dawid Lewandowski.

Okręg 3 (Błonie, Posada, Olchowce): 1. Grzegorz Kozak, 2. Henryka Tymoczko, 3. Helena Paclawska, 4. Jacek Lipiński, 5. Alicja Dżugan, 6. Jerzy Ślęczka, 7. Irena Sawa, 8. Witold Januszczak, 9. Krystyna Jurasińska, 10. Grzegorz Nogaj.

Kandydaci do Rady Powiatu Sanockiego:

Okręg 1: 1. Krystyna Galik-Harhaj, 2. Krzysztof Nitka, 3. Beata Hedesz, 4. Marian Czapla, 5. Maria Węgrzyn, 6. Stanisław Ciupka, 7. Marian Kiszka.

Okręg 2: 1. Jerzy Zuba, 2. Adam Zarzyczy, 3. Sławomira Joanna Patulak, 4. Joanna Kępa, 5. Mariusz Łukowski.

Okręg 3: 1. Stanisław Chęć, 2. Andrzej Chrobak, 3. Tadeusz Nabywaniec, 4. Jan Wydrzyński, 5. Agata Winczowska, 6. Renata Rojek, 7. Leszek Puchała, 8. Magdalena Jasik, 9. Alina Wójcicka, 10. Piotr Pengryn.

Okręg 4: 1. Janusz Cecuła, 2. Jolanta Skoczolek, 3. Łukasz Kot, 4. Janina Kobiałka, 5. Krystyna Buczkowicz, 6. Grzegorz Wolanin, 7. Zbigniew Gibała.

1. podniesienia poziomu bezpieczeństwa,
2. poprawy czystości miasta,
3. stworzenia miejsc wypoczynku dla rodzin,
4. poprawy istniejącej infrastruktury miejskiej,
5. zapewnienia osobom starszym i niepełnosprawnym właściwej opieki,
6. stworzenia w przestrzeni publicznej nowych terenów zielonych, by przeciwdziałać „betonizacji” panującej w mieście,
7. obniżenia opłat za wywóz nieczystości,
8. stworzenia centrum wspierania organizacji pozarządowych.

Zdaniem Kozaka część z przedstawionych zadań jest do zrealizowania natychmiast, a pozostałe trzeba zapoczątkować, bo powinny stanowić one proces zmian. Ponadto kandydat PiS-u podkreślił, że Sanok potrzebuje prawdziwego gospodarza, który będzie chciał otwartego dialogu z wszystkimi grupami społecznymi, a z przyszłymi radnymi będzie dbał o finanse miasta i ich racjonalne wydatkowanie.

Podsumowaniem wystąpienia Kozaka było stwierdzenie, że każdy zasługuje na życie w przyjaznym i dobrze zorganizowanym otoczeniu, bo Sanok musi rozwijać się i zaspokajać potrzeby mieszkańców.

– Wierzę, że nasi wyborcy obdarzą nas zaufaniem, bo będą patrzeć przede wszystkim na wiarygodnych ludzi startujących w wyborach, a nie na wielkość banerów znajdujących się w przestrzeni miejskiej – powiedział.

Podczas konwencji wyborczej głos zabrali też posłowie Piotr Babinetz (obecny) i Adam Śnieżek (były) oraz starosta Stanisław Chęć, wspierający kandydaturę Kozaka.

(mn)

Konferencja w Uczelni Państwowej

Na styku Karpat Wschodnich i Zachodnich

W Uczelni Państwowej odbyła się konferencja „Ziemia Sanocka – centrum różnorodności biologicznej na styku Karpat Wschodnich i Zachodnich”, organizowana przez Starostwo Powiatowe.

Całość prowadził Wojciech Skiba – naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska, Rolnictwa i Leśnictwa. Prelekcje wygłosili: Bogdan Zemanek (Czy Ziemia Sanocka jest

centrum różnorodności biologicznej?), Marian Szewczyk i Michał Szewczyk (Założenia ideowe, źródła wiedzy i narzędzia realizacji atlasu roślin naczyniowych powiatu sanoc-

kiego) oraz rektor Mateusz Kaczmarski (Działalność Instytutu Gospodarki Rolnej i Leśnej Uczelni Państwowej w zakresie bioróżnorodności i gospodarowania w ekosystemach rolnych i leśnych).

Ważnym punktem konferencji było podsumowanie rezultatów projektu, prowadzonego przez Wydział Ochrony Środowiska, Rolnictwa i Leśnictwa oraz wręczenie nagród uczestnikom konkursu fotograficznego pn. „Bioróżnorodność w powiecie sanockim”. Uczestniczyło w nim 13 uczniów z okolicznych szkół, którzy przedłożyli 23 prace konkursowe. Czołowe miejsca zajęli: 1. Adam Kaczmarski (Szkoła Podstawowa w Tarnawie Dolnej), 2. Kamil Tomczewski (Szkoła Podstawowa w Porążu), 3. Julia Kusiak (Szkoła Podstawowa w Łukowem).

(b)

X NIEDZIELA PALMOWA w SKANSENIE
RYNEK GALICYJSKI 24 MARCA 2024 R. GODZ. 11:30-14:00

11:20 -12:00 Prezentacja palm w konkursie na Najpiękniejszą Palmę Wielkanocną
12:00 Przejście procesją do kościoła z Bączala pw. św. Mikołaja
MSZA ŚWIĘTA
13:00 koncert Górniczej Orkiestry Dętej Sanockiego o/PGNIG grupa ORLEN . Po koncercie ogłoszenie wyników
KONKURSU NA NAJPIĘKNIEJSZĄ PALMĘ WIELKANOCNĄ

STOISKA Z WYROBAMI RZEMIOSŁA TRADYCYJNEGO I ARTYSTYCZNEGO
POTRAWY WIELKANOCNE przygotowane przez KOŁA GOSPODYŃ WIEJSKICH
WARSZTATY: robienia tradycyjnej palmy wielkanocnej oraz malowania i kraszenia pisanek - budynek edukacyjny
Konkurs dla dzieci : Co wiemy o Wielkanocy ? dla każdego uczestnika upominek.
Dziecięce malowanie WIELKIEJ PISANKI

OGŁOSZENIE

Starosta Sanocki

informuje, że na stronach internetowych i tablicach ogłoszeń Starostwa Powiatowego w Sanoku przy ul. Rynek 1 i ul. Kościuszki 36 zostały wywieszone do publicznego wglądu na okres od 15.03.2024 r. do 05.04.2024 r. wykazy nieruchomości Skarbu Państwa przeznaczonych do sprzedaży w trybie bezprzetargowej na rzecz użytkownika wieczystego, obejmujące działkę nr 642/6 w Sanoku obręb Dąbrówka, działkę nr 124/6 w Zabłotcach gm. Sanok oraz działkę nr 2584/25 w Sanoku obręb Posada.

Zespół Szkół nr 2

Otwarcie strzelnicy pneumatycznej

Projekt ZS2 obejmował utworzenie strzelnicy na broń pneumatyczną krótką i długą, z pięcioma torami o maksymalnej długości 15 metrów. Powstało także pomieszczenie techniczne do przygotowania sprzętu do zajęć oraz węzeł sanitarny dla ich uczestników. Zakupiono pięć sztuk wysokiej klasy karabinków i pistoletów pneumatycznych wraz z niezbędnym wyposażeniem. Wymieniona została podłoga, zamontowano kulochwyty i oświetlenie strefy tarcz oraz stanowisk strzelców, jak również nowoczesne transportery tarcz. Dodatkowo powstanie pomieszczenie serwisowe dla instruktora. Sala jest przygotowana profesjonalnie i bardzo estetycznie.

W powiecie sanockim jest około tysiąc uczniów w klasach pierwszych szkół ponadpodstawowych, które zgodnie z nową podstawą programową z przedmiotu „Edukacja dla bezpieczeństwa” mają odbyć szkolenie strzeleckie.

Strzelnica powstała dzięki kilku osobom, jednak jej „matką chrzestną” jest wiceburmistrz Jowita Nazarkiewicz, która natknęła się na konkurs MON i postanowiła zgłosić projekt. Warto też przytoczyć słowa Pawła Stefańskiego, który jest opiekunem strzelnicy.

– Trzeba podkreślić, że tarcze są okrągłe, nie mamy głów czy postaci ludzkich.

W „Mechaniku” nastąpiło otwarcie strzelnicy. Wniosek został złożony już kilka miesięcy temu, w ramach Konkursu Ministra Obrony Narodowej pn. „Strzelnica w powiecie” na realizację zadań związanych z utworzeniem strzelnic pneumatycznych typu zamkniętego, umożliwiających prowadzenie zorganizowanych szkoleń, w szczególności wśród dzieci i młodzieży.

Młodzież ćwiczy po prostu celne strzelanie. Jest 5 stanowisk, strefa bezpieczeństwa i strefa dla widzów. Jako instruktorzy wydajemy konkretne komendy, by lekcje były bezpieczne dla wszystkich. Mało tego – powiem, że strzelanie wycisza. Trzeba wykonać precyzyjne ruchy, powoli i dokładnie. Uspokoić oddech i celować. Już teraz wieczorami mamy mnóstwo chętnych, zwłaszcza młodzieży z internatu, niemniej zapraszamy wszystkich. Zajęcia są nieodpłatne, ale konieczna jest rezerwacja terminu.

Strzelnica umożliwi realizację zajęć, a dodatkowo przyczyni się do kształtowania postaw proobronnych wśród młodzieży i odnoszenia sukcesów we współzawodnictwie sportowym.

– Nowoczesna strzelnica umożliwi wprowadzenie uczniów do współzawodnictwa sportowego oraz organizację zawodów do stopnia wojewódzkiego. Uatrakcyjni to również strzelectwo jako formę rywalizacji wśród dzieci ze szkół podstawowych. Możliwe będą treningi dla członków organizacji pro-

obronnych i szkolenia dla mieszkańców Sanoka, którzy są zainteresowani taką formą aktywności. Serdecznie zapraszam wszystkich – powiedziała Bożena Chabros-Jaklik, dyrektor „Mechanika”.

Na otwarciu obiektu obecni byli przedstawiciele władz powiatu, szkół, policji i wojska. Każdy miał możliwość wzięcia udziału w krótkiej lekcji obsługi broni i oddania kilku strzałów.

Kontakt w sprawie strzelnicy: tel. 134653931, email: sekretariat@zs2.sanok.pl

Edyta Wilk

Sport szkolny

Srebro szczypiornistów Zespołu Szkół nr 3

Drużyna piłkarzy ręcznych z Zespołu Szkół nr 3 zdobyła srebrny medal finału wojewódzkiego Licealiady, który rozegrany został w Przeworsku.

Podopiecznym Huberta Mańki do tytułu wicemistrzowskiego wystarczyła...

...jedna wygrana w trzech meczach, na dodatek w tym ostatnim. A to dlatego, że bezkonkurencyjny zespół ILO Mielec zakończył rywalizację z kompletem zwycięstw, a pozostałe szkoły odniosły po jednym, więc do ustalenia kolejności potrzebne było porównanie bilansów bramkowych. I dzięki najlepszemu (wyniki naszych zawodników: 17:20 z ILO Mielec, 17:18 z ZSZ Przeworsk i 14:11 z ISLO Tarnobrzeg) to właśnie popularna „Przy-

zakładówka” mogła cieszyć się z miejsca na drugim stopniu podium.

Zespół ZS3 wystąpił w składzie: Paweł Cyparski, Hubert Jasiński, Emil Milczanowski, Michał Mokrzyński, Mateusz Pyszek, Gracjan Rolnik, Szymon Romaniuk, Karol Sarnicki, Gabriel Szylak, Aleksander Uluszcak, Dariusz Werbowicz, Alan Wolanin i Mateusz Zarzyka. We wcześniejszych turniejach grali również: Miłosz Ząbek, Dominik Wojewódka, Oliwier Wolanin i Aleksander Klaus.

(bb)

Konkurs wojewódzki

Samochodem w dorosłe życie

Jakub Gazdowicz z Zespołu Szkół nr 2 wywalczył 2. miejsce w Wojewódzkim Konkursie „Samochodem w dorosłe życie”, zorganizowanym w Zespole Szkół Zawodowych w Dynowiu.

Do zmagania przystąpiły dwie drużyny „Mechanika” w składach: Gazdowicz, Michał Krzysik i Kacper Stasiak (z opiekunem Maciejem Zygarrem) oraz Artur Augustyn, Kacper Kędziór i Adam Mokrzycki (Marian Kuzicki). Głównym celem konkursu jest propagowanie wiedzy z zakresu motoryzacji i bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Uczniowie ZS2 debiutowali już w zeszłym roku, jednak wtedy nie udało im osiągnąć dobrego wyniku. Dlatego też obiecali sobie, że w kolejnej edycji powalczą o więcej. Tak też się stało. Gazdowicz stanął na podium, zajmując 2. miejsce wśród 41 uczniów reprezentujących kilkanaście szkół z Podkarpacia.

es

Konkurs powiatowy

British or American?

W Szkole Podstawowej nr 3 odbył się XXVI Powiatowy Konkurs Wiedzy o Krajach Anglojęzycznych i Języku Angielskim. Impreza pod honorowym patronatem burmistrza Tomasza Matuszewskiego została wpisana na listę konkursów kuratora oświaty, a zdobywcy trzech pierwszych miejsc otrzymają dodatkowe punkty przy rekrutacji do szkół średnich.

Uczniowie zarówno z podstawówek miejskich, jak i okolicznych miejscowości, mieli okazję pochwalić się wiedzą z zakresu historii, geografii, literatury, filmu, polityki, sportu i muzyki. Oczywiście wszystko to w języku angielskim. Finaliści musieli wykazać się nie tylko w samej zna-

jomości języka, ale również szeroką wiedzą ogólną.

W imprezie wzięło udział ponad 200 uczniów (wliczając w to eliminacje szkolne), z których 56 zakwalifikowało się do finału. Zwycięzcami konkursu zostały Aleksandra Wrona (SP2) i Maja Podstawka (SP6). Kolejne miejsca na

podium zajmowali ex aequo: 2. Adam Maśniak (SP2 Zagórz), Lena Dziewińska (SP8) i Michał Bąk (SP6), 3. Szymon Fedyn (SP Kostarowce), Szymon Pudelski (SP6), Lena Skoczypiec (SP2), Oliwier Skórka (SP4), Radosław Szul (SP Besko) i Krzysztof Zapotoczny (SP2). Wyróżnienia powędrowały do czterech uczniów, a byli to: Lukas Koschentka (SP2 Zagórz), Klaudia Mazur (SP6), Nell Speakes (SP8) i Karolina Wach (SP3).

es

Szkoły dla Sanu

Fundacja im. Mariana Pankowskiego zaprasza szkoły z miasta, gminy i powiatu, by dołączyły do tradycyjnej akcji sprzątnięcia brzegów Sanu.

Dla klasy z największym „zbiorem” będzie oczywiście nagroda – zapraszamy do śledzenia stron fundacji. Podczas akcji każdy uczeń otrzyma rękawiczki i worek na śmieci.

Termin i teren działania będą indywidualnie ustalane z koordynatorem akcji, którym jest Paulina Pankowska (tel. 508 268 076 – sms/whatsapp, email fundacijpankowski@gmail.com lub przez stronę fundacji na Facebooku lub wydarzenia: <https://www.facebook.com/events/426359983272976/>).

Warto przekazywać informacje znajomym nauczycielom. Każdy może dołączyć do akcji. Jej drugi etap odbędzie się w dniach 15-19 kwietnia. Spotkamy się nad Sanem!

ew

Rozmowa tygodnia

Pasja pisania

Zapraszamy do zapoznania się z wywiadem, którego udzielił nam Franciszek Oberc, autor wydanej w ubiegłym roku książki pt. „Kultura w Sanoku. Sanoczenie w kulturze. 1990-2020”. Warto przypomnieć, że niestrudzony kronikarz rozmaitych przejawów życia miasta zasiadł w 1991 r. w radzie redakcyjnej „TS” i publikował na łamach naszego pisma na początku jego wydawania.

Panie Franciszku, jesteśmy po spotkaniu promocyjnym książki. Proszę powiedzieć, dlaczego właściwie poświęcił pan pracę kulturze, a nie np. społeczeństwu czy gospodarce miasta?

W swoim dorobku mam takie tematy, choć nie mogłem ich sam opracować. Na przykład był to napisany wspólnie z żoną artykuł, wydany w pracy zbiorowej, który został poświęcony najburzliwszemu okresowi przemian gospodarczych od 1990 r. A dlaczego kultura? Bo uważam, że jest to kwintesencja działalności człowieka. Ogólnie, tworzenie artefaktów w każdej dziedzinie, np. w gospodarce, a zwłaszcza w kulturze, to działalność intelektualna i twórcza, zaś dla mnie to szczyt możliwości człowieka. W moim życiorysie był taki okres, gdy zakładałem i prowadziłem przez 14 lat instytucję, która działała w szeroko pojętym rynku gospodarczym, czyli urząd pracy. Natomiast zawsze miałem marzenie, żeby pracować intelektualnie, a ideałem byłoby dla mnie to, że moja praca pokrywałaby się z tym, z czego mam pieniądze.

Któraś gałąź kultury szczególnie pana pasjonuje czy każda jest obiektem zainteresowania?

Właściwie każda równo mnie ciekawi. Nie uważam się za krytyka. Patrzę na to z punktu widzenia odbioru.

Franciszek Oberc podczas niedawnej promocji książki

Sporo czytam, mam pokaźną bibliotekę, skupiającą publikacje sanockich autorów. Bardzo lubię sztuki plastyczne.

Podczas spotkania wspominał pan o braku w mieście mecenatu kulturalnego. Czy to oznacza, że powstająca u nas twórczość artystyczna to jednak „sztuka dla sztuki”?

Nie, to jest sztuka dla odbiorców. I dzięki temu, że ludzie nie zrażają się brakiem mecenatu. Tworzenie wynika z głębi człowieka. Bo np. dlaczego ja

piszę? Z pasji. I to jest tajemnica powstawania kultury. Jest to potrzeba rodząca się w człowieku. Ktoś odkrywa talent i tworzy. Co do mecenatu, to również wynika z potrzeby kogoś możnego, aby wspierał.

Uważa pan, że jesteśmy w Sanoku wystarczająco ukulturalnieni czy któraś z dziedzin jest deficytowa?

Trudno do tego podchodzić w taki sposób. Tworzy się coś, co wynika z potrzeby twórczości tych ludzi. Spojrzałem ile stron zajmują po-

szczególne dziedziny w mojej książce i okazuje się, że najczęściej malarstwo. I to widać. Mamy twórców z wszystkich dziedzin. I jeśli ktoś z zewnątrz sięgnie po książkę, to może się zdziwić i zastanowić „skąd tyle talentów?”. Niekiedy są to całe rodziny.

Proszę powiedzieć, co przez lata motywuje pana do kronikarstwa i opisywania naszego miasta?

Przyzwyczaiłem się. Stanisław Dobrowolski z Archiwum Państwowego powiedział mi: „to trzeba przestać”. A ja na to: „nie mogę”. Są ludzie, którzy tworzą i są pasjonatami. Gdy ich zabraknie, to coś się kończy. Wymienię np. działalność Tomasza Korzeniowskiego, tworzącego Korporację Literacką, czy Tadeusza Ortyła – prezesa oddziału Polskiego Towarzystwa Numizmatycznego. Ja swoje materiały zacząłem zbierać w okresie „Solidarności”. Doszedłem do wniosku, że trzeba to upamiętnić, np. pierwsze wybory z 1989 r. Zachowałem m.in. plakaty wyborcze, w tym z Gustawem Holoubkiem, i to z autografami. Wtedy wszystko trafiło na makulaturę.

Obecnie wolałby pan stworzyć wspomniany suplement do swojego dzieła, a może napisać jeszcze zupełnie coś innego?

Chciałbym. Mam sporo zaawansowanych tekstów, ale już tego nie zrobię. Śmieję się, że jestem taką sanocką Teliemną. Ona w biurku, a ja w komputerze (śmiech). Niedługo Roman Bańkowski napisał o mnie „Człowiek, który tworzy encyklopedię sanocką” (rozdział książki „Wywiady i opowieści” z 2000 r.). Co do suplementu, nie mówię „nie”. Materiały mam. Teraz przygotowuję wspomnienia osobiste, ale to dla rodziny...

Piotr Paszkiewicz

BWA Galeria Sanocka zaprasza

Sylwia Krupińska – „Pejzaż portretu”

MY SPACES i NO NAME to cykle obrazów prezentowane na wystawie w BWA. Są one wynikiem działań z ostatnich lat Sylwii Krupińskiej. Odmienna tematyka może wskazywać na różnorodność wartości artystycznych, są one jednak silnie ze sobą związane. Prezentacja plamy malarskiej dominuje nad tematem. Rozstrzygnięcie warstw kolorystycznych w procesie twórczym staje się celem, który artystka przyjmuje w trakcie walki z materią.

Prezentowane obrazy mają wspólnego ducha, przejawia się on w sposobie ich budowania. Najpierw obserwujemy czyste wygładzone plamy, przechodzące w lekkie, transparentne pociągnięcia pędzla, pozostawiające mikroślady przypominające puentylistyczne najdrobniejsze znaki w postaci niezliczonej ilości kropek scalających kompozycję.

Performance wokalny Sylwii Gorak jest tu dopełnieniem nawiązującym do pojęcia pustki w sensie akustycznym. Echo i pogłos najłatwiej zaobserwować w pustych pomieszczeniach o dużych powierzchniach odbijających dźwięk. Te właściwości pustki wokalistka wykorzystuje jako elementy wokalnego dialogu z przestrzenią.

Krupińska urodziła się w 1984 roku. Osiem lat temu otrzymała stopień doktora sztuki na Wydziale Malarstwa

Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie pod opieką artystyczną prof. Teresy Kotkowskiej-Rzepeckiej. Studia magisterskie ukończyła na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego dyplomem z malarstwa oraz aneksem w pracowni rysunku. W trakcie studiów uzyskała dyplom specjalisty architektury wnętrz. Absolwentka Liceum Sztuk Plastycznych w Rzeszowie. Posiada międzynarodowe doświadczenie w zakresie konserwacji dzieł sztuki, szczególnie malarstwa. Projektowała wnętrza, w tym sakralne. Maluje obrazy autorskie oraz na zamówienie we współpracy z architektami. Swoją twórczość prezentuje na wystawach indywidualnych i zbiorowych w Polsce i za granicą. Mieszka i tworzy na Podkarpaciu.

Wernisaż już dziś o godzinie 18. Wystawa potrwa do 12 kwietnia.

Dyrektor PSM I i II st. w Sanoku Tomasz Tarnawczyk oraz Małgosia Dąbrowska zapraszają na premierowy:

słodko-gorzki

Recital na dwa serca

W WYKONANIU:
DAGNY I MATEUSZA MIKOSIÓW
oraz MIKOŁAJA BABULI (piano)
przygotowanie wokalne: Dominika Kindrat Vocal Studio

17 marca 2024
o godz. 17:00

Państwowa Szkoła Muzyczna I i II stopnia im. Wandy Kossakowej w Sanoku

WSTĘP WOLNY!

Patronat medialny: Sponsory:

KLUB GAZETY POLSKIEJ W SANOKU ZAPRASZA

Projekcja filmu „Kryptonim Klasztor. Dopaść Pileckiego”

15 marca 2024
piątek

godz. 13.00
Sala Gobelinowa
Zamek Królewski
w Sanoku

Po filmie nastąpi dyskusja, którą poprowadzi
Tadeusz Płużański
historyk, dziennikarz
oraz znawca tematyki Żołnierzy Wyklętych

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 8
IM. KRÓLOWEJ ZOFII W SANOKU
ZAPRASZA UCZNIÓW KLAS IV-VIII
PODKARPACKICH SZKÓŁ PODSTAWOWYCH
DO UDZIAŁU W V EDYCJI
WOJEWÓDZKIEGO KONKURSU FOTOGRAFICZNEGO

SPÓJRZ W NIEBO

POD HONOROWYM PATRONATEM
KURATORIUM OŚWIATY W RZESZOWIE
ORAZ BURMISTRZA MIASTA SANOKA

NA WASZE PRACE CZEKAMY DO 2 KWIECZNIA 2024 R.
ZGŁOSZENIA ONLINE!

DO WYGRANIA ATRAKCYJNE NAGRODY RZECZOWE -

Laureaci Konkursu oraz Autorzy wyróżnionych prac
zostaną nagrodzeni na uroczystym wernisażu
wystawy pokonkursowej, który odbędzie się
w Sali Gobelinowej Muzeum Historycznego w Sanoku

WIĘCEJ INFORMACJI DOTYCZĄCYCH UDZIAŁU W KONKURSIE
NA STRONIE INTERNETOWEJ SZKOŁY: www.sp8.sanok.pl

KOORDYNATOR KONKURSU:
Jolanta Kozłowska
jolankozlowska@gmail.com

Rozmowa z Bogdanem Strusiem

Zależało mi na działaniu społecznym

Bogdan Struś swoją pracę w samorządzie zakończył na stanowisku Sekretarza Miasta Sanoka. Przejście na emeryturę ogłosił podczas niedawnej XCII sesji Rady Miasta.

Zanim jednak objął to stanowisko, pełnił wiele zaszczytnych funkcji, w tym m.in.: w Uzdrawisku „Rymanów” w Rymanowie-Zdroju, w Kuratorium Oświaty w Krośnie i Komendzie Chorągwi Krośnieńskiej ZHP w Krośnie.

Od początku lat 90. pracował w Sanoku: w Urzędzie Miasta jako starszy wizytator Wydziału Oświaty, a potem zastępca Naczelnika Wydziału Edukacji; w międzyczasie był dyrektorem Pogotowia Opiekuńczego. W latach 2002-2006 pełnił funkcję starosty. Po zakończeniu kadencji wrócił do UM, pracując na stanowisku głównego specjalisty i jednocześnie pełniąc funkcję szefa samorządowych związków zawodowych w magistracie i podległych mu jednostkach.

W marcu 2019 r. wygrał konkurs na Sekretarza Miasta Sanoka.

Cały okres pracy zawodowej przeplatał działalnością społeczną i samorządową, za co jest honorowany państwowymi i korporacyjnymi odznaczeniami polskimi, ukraińskimi, czeskimi i słowackimi.

Miał studiować historię, ale w ostatniej chwili zmienił kierunek na geografę, co było przyczynkiem do kolejnych kroków w jego karierze. Nie bał się ciężkiej pracy, co w efekcie zaprocentowało.

O swoich trzech dekadach pracy dla samorządu opowiedział Emilii Wituszyńskiej.

FOT. PIOTR PASZKIEWICZ

Mamy rok 1994, na Sali Herbowej zbierają się radni II kadencji Rady Miasta Sanoka, w tym pan. Jakie ideały skierowały pana do wystartowania w wyborach?

Takie, że po roku zrezygnowałem (śmiech). Od pierwszych dni mojej aktywności zawodowej zajmowałem się również wieloma działaniami społecznymi, w tym: w Lidze Ochrony Przyrody w Sanoku, w zarządzie wojewódzkim i zarządzie głównym w Warszawie, gdzie przez kilka lat byłem Skarbnikiem Zarządu Głównego LOP. Jako dyrektor Pogotowia Opiekuńczego aktywnie uczestniczyłem w pracach Komitetu Ochrony Praw Dziecka, pełniąc funkcję członka prezydium Zarządu Głównego w Warszawie.

Ale wróćmy na Ziemię Sanocką.

W tym czasie, wspólnie z przyjacielem rozpocząłem własną działalność gospodarczą, dlatego zdecydowałem się dołączyć do tworzącej się wówczas Regionalnej Izby Gospodarczej w Sanoku, gdzie powołaliśmy tzw. Centrum Wspierania Biznesu, którego zadaniem była pomoc regionalnym przedsiębiorcom w przygotowywaniu wniosków dotacyjnych, poszukiwanie partnerów biznesowych oraz kontaktów zagranicznych.

Dlaczego to nakreśliłem? Bo wtedy zawiązywał się znany nam już Euroregion Karpacki, który był nie tylko międzynarodową platformą porozumienia społeczno-gospodarczego i wymiany kulturalnej, ale również praktycznym przełożeniem idei współpracy i partnerstwa lokalnych samorządów, różnych instytucji i lokalnych grup biznesowych ze Słowacji, Węgier, Rumuni i Ukrainy. Zaczęliśmy działać społecznie, przy pomocy amerykańskich fundacji.

Taka ciekawostka – jednym z większych przedsięwzięć, które wówczas zorganizowaliśmy, był Festiwal Ekologiczny, nota bene objęty honorowym patronatem ówczesnego prezydenta Kwaśniewskiego, podczas którego sprowadziliśmy do

Sanoka, na koncert finałowy amerykańskiego rapera Coolio. W tamtym czasie bardzo popularnego, głównie dzięki piosence „Gangsta’s Paradise”. To było bardzo duże wydarzenie w Sanoku.

Zależało mi na działaniu społecznym, w pełnym tego słowa znaczeniu. Tak się złożyło, że działalność w różnych obszarach: społecznym, gospodarczym, wyżej wspomnianego Euroregionu Karpackiego czy inicjatyw ekologicznych, zbiegła się w czasie z wyborami samorządowymi, w których wziąłem udział.

Zarząd RIG-u, którego byłem wiceprzewodniczącym, podjął decyzję o utworzeniu komitetu wyborczego i starcie w wyborach. Byłem jednym z kandydatów Komitetu Wyborczego RIG-u, którego start w wyborach zakończył się z sukcesem – zostałem radnym Rady Miasta Sanoka

Skąd decyzja o rezygnacji? Jednocześnie wyprzedził pan moje pytanie, czy podczas tych wszystkich lat był moment, w którym chciało się powiedzieć „dość”.

Lubiłem działać społecznie i w tamtym czasie miałem poczucie, że więcej zrobię bez rady, niż z jej pomocą. Tłumacząc, czy miałem „dość”: może nie tyle dość, co z mojego punktu widzenia działalność była dużo bardziej ograniczona. Były to również czasy, kiedy burmistrza wybierała Rada Miasta. Jednym z pretendentów na tenże fotel byłem ja. Tak daleko to zaszło, że jedno z sanockich mediów – ECHO SANOKA – zamieściło nagłówek „Bogdan Struś Burmistrzem Miasta Sanoka”. Oczywiście ze znakiem zapytania (śmiech). Do dzisiaj w swoim archiwum mam egzemplarz tej gazety.

Wobec tego dlaczego nie został pan burmistrzem?

Mówimy o latach dziewięćdziesiątych – wówczas burmistrza wybierała Rada Miasta i to zawiązana koalicja zdecydowała o wyborze

Edwarda Olejko na urząd burmistrza. Kolejnym szczeblem były wybory do rady powiatu, gdzie tak się to poukładało, że zostałem starostą. Pewną ciekawostką może być fakt, że Rada Powiatu Sanockiego w 2002 roku wybrała mnie na urząd starosty, a moim kontrkandydatem był wówczas... Edward Olejko.

Chciałabym jeszcze zapytać o pracę w Pogotowiu Opiekuńczym, z pewnością odpowiedzialną, mozętrochę niewdzięczną, ale o sporym działaniu społecznym...

Do Pogotowia Opiekuńczego, jakkolwiek to zabrzmiało, trafiłem dwukrotnie. Pierwszy raz po powrocie z Krosna. Pogotowie to bardzo specyficzna placówka opiekuńcza, której nie można porównać z jakąkolwiek inną. Praca w tej jednostce to połączenie ludzkiej wrażliwości, łez i radości, ale także pewnego strachu i wręcz rodzinnej miłości. Mnie osobiście, praca w pogotowiu – mówiąc potocznie – dawała w kość, ale ja tak naprawdę się w tym spełniałem. Jednakże po pewnym przykrym wypadku, jaki miał miejsce na terenie pogotowia, zrezygnowałem z tej pracy i znalazłem zatrudnienie w Wydziale Oświaty Urzędu Miasta, zarzekając się, że nie wrócę do Pogotowia Opiekuńczego.

Los chciał jednak inaczej, bo po odejściu ówczesnego dyrektora pracownicy pogotowia zaproponowali mi na to stanowisko. Wtedy potraktowałem to jak otrzymanie drugiej szansy na zmianę tej placówki na lepsze. Być może byłem idealistą, ale wierzyłem, że wspólnymi siłami uda nam się stworzyć dobrą, przyjazną placówkę dla naszych podopiecznych, a mówiąc w cudzysłowie „że pogotowie jest moim miejscem na ziemi”. Trwało to kilka lat i z perspektywy czasu doceniam tę lekcję i to, co udało się wtedy zrobić dla dzieci z pogotowia, które – umówmy się – nie były łatwym materiałem do współpracy.

Jednak nie wstydzę się powiedzieć, że w pewnym aspekcie poczułem wypalenie. Dodatkowo moja żona Jola często powtarzała, że praca w pogotowiu tworzy coraz większy dysonans w naszej rodzinie, że tracę dystans pomiędzy życiem rodzinnym a pracą. To wystarczyło, by podziękować za współpracę ówczesnemu Kuratorowi Oświaty w Krośnie i wrócić do pracy w Urzędzie Miasta Sanoka.

Powrót do pracy w magistracie był łatwy. Jakie doświadczenia zawodowe wniósł ten czas?

W opisywanym wcześniej czasie szczęśliwym zbiegiem okoliczności ówczesny burmistrz Zbigniew Daszyk zaproponował mi pracę w urzędzie na stanowisku zastępcy naczelnika Wydziału Edukacji, gdzie od 2000 roku, z czteroletnią przerwą w latach 2002-2006 pracowałem do 2019 roku, by w kolejności zostać sekretarzem naszego miasta. Cały czas mojej aktywności zawodowej to okres wielkich przemian politycznych, społecznych, gospodarczych i jakże ważnych zmian mentalnych. To również zmiany w funkcjonowaniu samorządu, urzędu miasta i wszystkich tzw. jednostek podległych – my urzędnicy musieliśmy się ich nauczyć i je wdrażać. Osobiście brałem udział praktycznie we wszystkich przedsięwzięciach społecznych, organizacyjnych i inwestycyjnych na terenie Sanoka. W perspektywie czasu były ich setki i zdecydowanie większość z nich zostały w mojej pamięci. Tutaj przypomnę chociażby przełom wieku, gdy burmistrz Daszyk powierzył mi organizację pamiętnego Sylwestra 2000 roku na naszym rynku. Oczywiście nie jest możliwe, żeby w krótkiej rozmowie opowiedzieć o tym wszystkim, co spotkało mnie w tak długotrwałej pracy zawodowej i społecznej, a przede wszystkim w codziennym życiu w Sanoku. Ale chciałbym powiedzieć, że cała moja praca zawodowa dawała mi wiele

satisfakcji, a każde działanie i każdy krok cieszyły i nadawały sensu kolejnym. W swojej pracy zawodowej i działalności społecznej spotykałem mądrych i życzliwych mi ludzi, których sympatia – w chwilach wątplenia – dodawała mi sił. I tak jest do dzisiaj.

Oficjalnie przeszedł pan na emeryturę. Czego najbardziej będzie brakować, gdy opuści pan urząd?

Brakować mi będzie ludzi. Koleżanek i kolegów, z którymi współpracowałem i przyjaźniłem się Wszystkich Tych, którzy tworzyli tą naszą urzędniczą codzienność i dla których jesteśmy w urzędzie. Brakować mi będzie tych interesantów, których uśmiech i słowa „dziękuję” tak wiele znaczą dla każdego z nas.

Po tym, czego wysłuchałam, ciężko mi sobie pana wyobrazić na emeryturze z książką przy kominku. Czy to naprawdę koniec pracy dla samorządu? Startuje pan do Rady Powiatu – czy to mimo wszystko nie jest kontynuacja pańskich działań?

Myszę, że to koniec mojej pracy dla samorządu w rozumieniu pracy etatowej. Jednakże czuję potrzebę aktywności i nie zamierzam z niej zrezygnować. Jestem członkiem sanockich stowarzyszeń i prezesem Sanockiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Numizmatycznego. Mam nadzieję, że przede mną kontynuowanie projektu Grześ z Sanoka i innych. Dlatego myślę, że w dalszym ciągu będę aktywnie przemierzał sanockie ulice.

A wspomniane przez panią wybory do Rady Powiatu Sanockiego: potwierdzam – będę kandydował. Jeżeli skończą się one dla mnie sukcesem i uzyskam mandat radnego, to jeden z pierwszych wniosków, który przedłożę nowo wybranej Radzie Powiatu Sanockiego, dotyczyć będzie zorganizowania nowej siedziby dla Starostwa Powiatowego i rozdzielenie obu urzędów.

W naszym mieście powołana została Rada Kobiet

Przedstawicielki świata biznesu, edukacji, organizacji pozarządowych i środowisk skupiających się na kwestiach prozdrowotnych znalazły się w nowo powołanej Radzie Kobiet.

Powołania wręczał burmistrz Tomasz Matuszewski. Jak sam stwierdził, bardzo lubi pracować z kobietami, bo często są bardziej kreatywne od mężczyzn, nie ujmując niczego tym drugim.

– W urzędzie często się spotykam z paniami, które widząc problem, często już mają

w zanadru jego rozwiązanie. Kobiety są dobrze wykształcone, rzutkie i pomysłowe. Praca z nimi to czysta przyjemność! – Powiedział władca miasta.

Dodał, że jest wiele problemów, które dotyczą tylko kobiet, więc rada ma mieć charakter pomysłodawczy i być inspiracją do działań.

Poniżej krótka charakterystyka pań powołanych do Rady Kobiet. Wiceburmistrz Jowita Nazarkiewicz powiedziała, że cieszy się, iż będzie mogła współpracować z tak wybitnymi osobami.

Wszystkie panie usłyszały serdeczne życzenia od burmistrza oraz otrzymały kwiaty

które wręczał wraz z przewodniczącym Rady Miasta Andrzejem Romaniakiem.

Spotkanie „robocze”, na którym powołana zostanie przewodnicząca i wyznaczony będzie kierunek działań, planowane jest jeszcze w tym miesiącu.

Edyta Wilk

CZŁONKINIE RADY

Anna Białowas

Fotografka, współzałożycielka Grupy Skład Doczepiany, członkini Klubu Fotograficznego ZOOM. Prezentowała fotografie na licznych wystawach, m.in. na wystawie warsztatów fotograficznych „W dolinie Sanu”, zorganizowanych przez MBP, na wystawie „Humanoid” w MDK, czy ostatnio na wystawie „Odmienne Stany Skupienia” w SDK.

Izabela Gąska

Doktor nauk o zdrowiu, dyrektor Instytutu Medycznego Uczelni Państwowej. Autorka i współautorka licznych artykułów naukowych. Członek Polskiego Towarzystwa Zdrowia Publicznego oraz The European Public Health Association, wieloletnia pielęgniarka oddziałowa Podkarpackiego Centrum Interwencji Sercowo-Naczyniowych G.V.M. Carint, pielęgniarka operacyjna, hemodynamiczna i elektroterapii.

Irena Gil-Storoszczyk

Prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu, była dyrektor Społecznej Szkoły Muzycznej II stopnia, filolog.

Sylwia Leśniak

Kosmetolożka, specjalizująca się w terapiach skórnych, właścicielka salonu kosmetycznego i medycyny estetycznej GERSIMI, absolwentka uniwersytetów medycznych w Lublinie i Katowicach.

Dorota Kisielewicz-Pyrcał

Właścicielka Restauracji NoBo Cafe, znajdującej się na Szlaku Kulinarnym „Podkarpackie Smaki”; restauracji wyjątkowej, prowadzonej „kobietą ręką”, ze świeżymi kwiatami na stolikach, masą artystycznych elementów otaczających gości i świetną kuchnią.

Katarzyna Kruczek

Naczelną pielęgniarkę w SP ZOZ, w zawodzie 27 lat, wykładowczyni Zakładu Pielęgniarstwa w Instytucie Medycznym Uczelni Państwowej, kobieta bardzo aktywna i energiczna.

Anna Nowakowska

Założycielka Stowarzyszenia Onkologicznego „Sanitas”, aktywnie działającego od 2011 r. Jego główną ideą jest edukacja szeroko pojętej profilaktyki nowotworowej i udzielanie wsparcia osobom będącym w trakcie lub po chorobie nowotworowej oraz ich rodzinom.

Ewa Patała

Emerytowana pracownica Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej, z którym związana była ponad 40 lat. Nadal aktywna zawodowo – członek Miejskiej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, prowadząca grupę wsparcia dla osób doświadczających przemocy domowej, społeczny kurator sądowy oraz opiekun prawny osób ubezwłasnowolnionych.

Małgorzata Pietrzycka

Honorowy Profesor Oświaty, doktor w dziedzinie nauk społecznych, długoletni dyrektor Przedszkola nr 3, wielokrotnie nagradzana, m.in. Nagrodą Ministra Edukacji Narodowej, obecnie wykładowczyni na Uczelni Państwowej.

Janina Roś

Prezes zarządu spółki Ban-Dom, realizującej inwestycje budowlane, m.in. na terenie naszego miasta. Laureatka Nagrody Gospodarczej zeszłorocznego Sanockiego Forum Gospodarczego w kategorii „Menadżer Roku”. Jest przykładem na to, że kobiety świetnie radzą sobie w branżach, które do niedawna były zdominowane przez mężczyzn.

Izabela Rowińska

Aspirant sztabowy w Komendzie Powiatowej Policji, w Zespole ds. Profilaktyki Społecznej Nieletnich i Patologii, członek Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy Domowej, członek Miejskiej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i społeczny kurator sądowy.

Wiesława Skorek

Dyrektor Młodzieżowego Domu Kultury, pracownik Sanockiego Domu Kultury, założycielka Zespołu Tanecznego „Flamenco”, wielokrotnie nagradzana, m.in. Nagrodą Miasta Sanoka za szczególne osiągnięcia w dziedzinie „Kultura i sztuka”.

Beata Szmiłyk

Kierownik Działu Pomocy Społecznej w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej, pracująca tam od 32 lat. Przewodnicząca Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy Domowej, społeczny kurator sądowy oraz opiekun prawny osób ubezwłasnowolnionych.

Barbara Zdzybek

Dyrektor Szkoły Podstawowej nr 6, nagrodzona w 2019 r. medalem Komisji Edukacji Narodowej, sprawna menadżerka i organizatorka, ceniona społeczniczka, prowadząca działalność charytatywną, wieloletnia aktywna członkini zarządu „Towarzystwa Przyjaciół Dzieci”.

Jowita Nazarkiewicz

Nauczycielka języka angielskiego, w latach 2015-2023 dyrektor Zespołu Szkół nr 2, obecnie Zastępca Burmistrza Miasta Sanoka ds. Społecznych.

Świętowano w kilku miejscach

Dzień Kobiet

W poprzedni weekend panie obchodziły swoje święto. Po Sanoku wędrowali politycy, wręczając im kwiaty, w zakładach pracy koledzy częstowali słodkimi upominkami, a zakochani rozpieszczali swe niewiasty... w różny sposób.

W wielu miejscach miasta zorganizowano spotkania dla dziewczyn. Jak zwykle w Młodzieżowym Domu Kultury było gwarno i radośnie. Ktokolwiek chciał, mógł przybyć.

– No tak to można świętować Dzień Kobiet! Szczerze powiem, że nie było szans na nudę. Dziękujemy ekipie Zespół Szkół nr 1, która zadbała o pyszny catering. Jak widać po zdjęciach, wręcz nie można było się powstrzymać od dokładek – komentowała wydarzenie dyrektor Wiesława Skorek. Rzeczywiście kanapeczki były nie tylko piękne, ale bardzo smaczne. Dodatkowo panie mogły podziwiać różne rękodzieła i kosmetyki. Amanum Rękodzieło, Esencja Sanok, Pasja Sznurka, Pieczone z Miłością, Galeria Anieli i Zagorkinia nie tylko były przykładem osób z pasją i darem w dłońiach, ale i uświetniły ten dzień swoimi wyrobami. Dużym powodzeniem cieszyły się karaoke i mini studio fotograficzne Mateusza Kulikowskiego.

Dzień zakończył się wernisażem poezji Danuty Grochali. Tematyką utworów artystka

Wydarzenie to okazało się niezwykle. Wszyscy byli pod wrażeniem fenomenalnego głosu Amelii i dziewcząt. Galeria organizuje mnóstwo imprez. Czekamy na następne, zapewne niecodzienne i zapadające w pamięć.

Stowarzyszenie Łączy nas Sanok zorganizowało już 3. Sanocki Dzień Kobiet, pełen celebracji i inspiracji. Była to świetna okazja, by docenić niezwykle wkład kobiet w naszą wspólnotę i działania na rzecz równości.

zachęciła do interpretacji współczesnego wizerunku kobiety i przemyśleń na temat ról, jakich się od niej oczekuje.

Wiersze recytował Bartosz Ignacy Wrona, a w tle słychać było pianistyczny akompaniament Jana Prusieckiego. Szkoda, że taki Dzień Kobiet nie może powtarzać się co miesiąc...

W Galerii o smaku kawy miał miejsce koncert w wykonaniu Amelii Szmidt oraz zespołu z Państwowej Szkoły Muzycznej, prowadzonego przez Monikę Brewczak.

– Z dumą otrzymałam pamiątkową statuetkę „Złotej Wenus” od poseł Joanna Frydrych, w której imieniu wręczyła mi ją Agnieszka Trebenda, jako podziękowanie za wsparcie wszystkich pań i inicjatywę utworzenia Sanockiej Rady Kobiet. Dziękuję za zaproszenie i stworzenie miłej i sympatycznej atmosfery w tym dniu – powiedziała burmistrz Tomasz Matuszewski.

Wydarzenie miało charakter zamknięty.

Edyta Wilk

50 lat od premiery „Gazety Sanockiej – Autosan”

W różnych epokach historii naszego miasta wydawano czasopismo. Najpierw pod zaborem austriackim, później w dwóch dekadach międzywojnia nastąpił przestój na łonie prasy. Pierwszym wieloletnim periodykiem informacyjnym został tytuł ukazujący się w okresie PRL. Przed półwieczem, w dniu 14 marca 1974 r. ukazał się premierowy numer „Gazety Sanockiej – Autosan”. Zbiegło się to z obchodzoną w całym kraju 30-leciem Polski Ludowej.

Już na okładkowej stronie zwrócono się z powitalnym przesłaniem do odbiorców: „Z uczuciem pewnej tremy oddajemy do rąk Czytelników pierwszy numer „GS-A”. Idea wydawania czasopisma zakładowego, które jednocześnie w swoim profilu wydawniczym szeroko uwzględniać będzie problemy miasta, zrodziła się dawno, teraz przybiera swój ostateczny kształt dwutygodnika, którego wydawcą jest Sanocka Fabryka Autobusów.” Doprecyzowując, pierwsze wydanie gazety wyszło z drukarni nosząc podtytuł „pismo samorządu robotniczego SFA”, a w założeniach miało przybrać charakter zakładowo-miejski.

Początkowy nakład pisma wynosił 5000 egzemplarzy, a cenę ustalono na 1 zł. Już w premierowym numerze informowano m.in. o uroczystym otwarciu odremontowanego Mostu Olchowickiego, Święcie Kobiet, nowym sprzęcie dla GOPR, ekspozycjach w Muzeum Historycznym, a także przewidziano całonocną rubrykę o sporcie. Zaprezentowano też oczekiwania pracowników fabryki względem roli i zawartości pisma. W chwili narodzin „GS-A” skład redakcji tworzyło spore grono: Wiesław Koszela (red. naczelny), Bogumiła Koszela (sekretarz red.), a ponadto Emil Bańczak, Franciszek Hamerski, Leonard Kabala, Jerzy Kondykowski, Jan Łuczynski, Mieczysław i Roman Majewscy, Bolesław Michoń, Adam Rachwański, Jan Skarbowski, Marian Struś, Wojciech Sierant. Dwojka wspomniana pierwszorzędnie to małżeństwo, absolwenci dziennikarstwa na Uniwersytecie Warszawskim, którzy odpowiedzieli na anons i po zaakceptowaniu ich zgłoszeń przybyli do naszego miasta, obejmując stanowiska w redakcji.

Poznając zawartość gazety na przestrzeni lat można dostrzec wyraźne skupienie na szeroko rozumianej codzienności macierzystego zakładu. Przeważały bowiem artykuły głównie dotyczące spraw autosanowskich, poczynając od sfery czysto technicznej, gdy relacjonowano problematykę związaną z produkcją autobusów. Prócz tego skupiano się na ludziach tworzących fabrykę, przedstawiając czytelnikom postacie zarówno z kadry kierowniczej, jak i wyróżniających się robotników. W tym zakresie prowadzono stały cykl pt. „Życiorysy pracą pisane”.

Ponadto na łamach „GS-A” omawiano życie codzienne całego miasta i relacjonowano aktualne wydarzenia w Sanoku, przy czym nie można powiedzieć, że kronikarsko wszystkie. Im dalej w lata, zaczęto też drukować artykuły o charakterze historycznym. W dziedzinie sportu przede wszystkim skupiano się na działalności sekcji Zakładowego Klubu Sportowego „Stal”, funkcjonującego pod auspicjami Autosanu. Tym niemniej informowano też o innych sportowcach miasta, np. zrzeszonych w Sanoczance. Przejawem sympatii dla tych pierwszych był plebiscyt pod nazwą „Złota Dziesiątka ZKS Stal”, przed założeniem gazety organizowany jeszcze przez zakładowe Radio Autosan. Później to swoiste coroczne święto urosło już do stałej tradycji.

Zmiana w trybie częstotliwości wydawania pisma nastąpiła z dniem 1 stycznia 1978 r. Od tego momentu już do końca istnienia „GS-A” ukazywała się jako dziesięciodniówka tj. trzy razy w miesiącu. Na przestrzeni lat różnicowały się też inne czynniki związane z periodykiem. Otóż pod koniec lat 70. i w latach 80. nakład wynosił 6000 egzemplarzy, a gazeta

kosztowała 5 zł, natomiast od czerwca 1988 r. – 10 zł, zaś w 1989 r. – 15 zł.

Za opracowanie graficzne odpowiadał Zbigniew Osenkowski. Zdjęcia wykonywali Edmund Garlicki, Marek Zakrzewski, Zdzisław Kleczek, Marek Łucka, Ryszard Poznański, Waclaw Koziol. Z biegiem czasu w składzie redakcji – poza głównymi rolami Koszela – następowały zmiany. Doszli m.in. Józef Ząbkiewicz, Bożena Mindur-Bąk, Ryszard Błażewicz, Czesław Skrobała czy Izabela Wilk. Trudno pominąć fakt, że podczas tworzenia treści pisma rolę odgrywała bierająca się dwa razy w roku rada programowa, która ustalała kierunki pisma i oceniała stopień ich realizacji. Przewodniczącym tego gremium w latach 70. był I sekretarz Komitetu Miejskiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Wiesław Skalkowski, a zasiadali też aktu-

alny dyrektor SFA, przedstawiciele sanockich instytucji oraz członkowie samej redakcji.

Z czasem w gronie współpracowników znaleźli się np. Edward Zajac, Wojciech Sołtys, Stefan Stefański, Andrzej Tarnawski, Andrzej Brygidyn, Waldemar Bałda i Andrzej Olejko. W ostatnim okresie stanowisko referentki i zarówno maszynistki pełniła Ewa Kochanowska. Przez wszystkie lata funkcjonowania redakcja mieściła się formalnie pod adresem ul. Lipińskiego 109, a druk wykonywały Rzeszowskie Zakłady Graficzne. Faktycznie miejscem pracy dziennikarzy było biuro w budynku przy ul. Okrzei.

A jak wyglądał proces bezpośredniego wytwarzania pisma na papierze? Po napisaniu tekstów przez autorów zbierano maszynopisy, które umieszczano w kopercie i korystając z uprzejmości PKS zawożono do Rzeszowa. Tam

w RZG redaktor techniczna Janina Klatka wykonywała skład i łamanie tekstów, zaś Marianna Pękala przeprowadzała korektę językową. Potem wprawiano już w ruch maszyny drukarskie. Finalnie pracownicy „Ruchu” transportowali nakład wydania do Sanoka, z czego część (w 1989 r. sztuk 2250) pozostawiano w Autosanie, a resztę dysponowano do kiosków.

Po wprowadzeniu stanu wojennego w Polsce 13 grudnia 1981 r., wydawanie czasopisma zostało zawieszona, a jego kolejne wydanie ukazało się 20 maja 1982 r. Pod koniec 1984 r. obchodzone jubileusz 10-lecia istnienia „GS-A”. Z tej okazji został wybitny pamiątkowy medal, wydany przez Mennicę Państwową, a zaprojektowany przez Zbigniewa Osenkowskiego. U kresu PRL, bo 5 kwietnia 1989 r. w Osiedlu Domu Kultury „Puchatek” odbyła się uroczystość z okazji 15-lecia istnienia gazety. Zaaranżowano wtedy spotkanie okolicznościowe z władzami samorządowymi oraz przedstawicielami instytucji. Jak napisano wówczas w rzeszowskich „Nowinach”, sanocki periodyk cechuje „bojowość i krytycyzm” i to nawet w latach propagandy sukcesu. Podkreślono, że nakład 6000 egzemplarzy rozchodzi się co do jednego.

U kresu działalności gazeta ukazywała się pod tytułem „Pismo samorządu robotniczego Sanockiej Fabryki Autobusów”, w nakładzie 4500 egzemplarzy i w cenie 100 zł. W stałym składzie redakcji pozostawali wtedy: małżeństwo Koszela, Ząbkiewicz i Mindur-Bąk. Na początku siedemnastego roku istnienia ukazał się ostatni (510.) numer, obejmujący dni od 20 do 31 stycznia 1990 r. Już na pierwszej stronie widniał złośliwy tekst pt. „Być albo nie być GSA”. Za tym hamletow-

skim pytaniem stało przedstawienie aktualnej sytuacji ekonomicznej, tj. wzrost kosztów przemysłu papierniczego i poligraficznego. Dostrzegano ogólnie dramatyczny stan krajowej prasy i konkretne zagrożenie plajtą sanockiego pisma. Przewidując groźbę ostatniego wydania pożegnano się wówczas z czytelnikami. Jak się okazało, przypuszczenia spełniły się i zakładowy periodyk faktycznie już nie ukazał się ponownie.

W prłowskiej codzienności honorowania przychylnych władzy placówek także „GS-A” otrzymywała wyróżnienia. Do końca ukazywała się z dopiskiem „pismo załogi SFA w Sanoku odznaczonej Orderem Sztandary Pracy I klasy”. Ponadto redakcję doceniono przyznaniem Odznaki „Zasłużony dla Sanoka”, Odznaki „Zasłużony dla Sanockiej Fabryki Autobusów”, Złotej Odznaki Honorowej Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, Odznaki „Zasłużony dla województwa krośnieńskiego”, Odznaki Honorowej „Przyjaciel harcerstwa”, Odznaki „Zasłużony Bieszczadom”, nagrody prasowej I stopnia Zarządu Głównego Związku Zawodowego Metalowców, wpisem do Złotej Księgi ZBoWiD w Sanoku oraz I miejsca w kategorii zespołów redakcyjnych w II ogólnopolskim konkursie gazet zakładowych w pionie Ministerstwa Przemysłu Maszynowego i Ministerstwa Maszyn Ciężkich i Rolniczych, zorganizowanych przez Związek Zawodowy Metalowców w 1979 r.

Współcześnie wydania „Gazety Sanockiej – Autosan” zostały zdigitalizowane i udostępnione w Sanockiej Bibliotece Cyfrowej w ramach Miejskiej Biblioteki Publicznej.

Piotr Paszkiewicz

- Opisy ilustracji wraz z źródłami:
1. Medal pamiątkowy na 10-lecie. Dar Zbigniewa Osenkowskiego. Fot. autor
 2. Okładkowa strona wydania „GS-A” nr 1/1974. Źródło: Sanocka Biblioteka Cyfrowa
 3. Wiesław Koszela (lata 60. XX wieku). Źródło: arch. rodzinne, „Dodatek Kulturalny do TS” nr 4 (15)/1998
 4. Leszek Kawczyński, Jan Kwolek (I sekretarz KMPZPR), Bogumiła Koszela. Fot. Archiwum Państwowe w Rzeszowie Oddział w Sanoku
 5. Budynek mieszczący redakcję przy ul. Okrzei. Fot. autor

INFORMACJA

OBWIESZCZENIE

z dnia 11 marca 2024 r.

Stosownie do art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.) w związku z art. 11d ust. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2023r. poz. 162)

STAROSTA SANOCKI

zawiadamia, że na wniosek Burmistrza Miasta Sanoka z dnia 13.02.2024 r.

zostało wszczęte postępowanie administracyjne (znak sprawy: AB.6740.9.2.2024)

w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej: „Budowa publicznej drogi gminnej, klasy technicznej D w km od 0+202.68 do 0+425.80 wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną w ramach zadania pn.: „Budowa łącznika obwodnicy Sanoka (DK 28) z drogą powiatową nr P2212R (ul. Okulickiego) w Sanoku i uzbrojeniem przyległego terenu”

1. Działki położone w liniach rozgraniczających teren inwestycji, wymagające ich podziału:
dz. nr: 1351/9 (1351/10 i 1351/11), 1352/6 (1352/7, 1352/8, 1352/9), 1353/8 (1353/14, 1353/15), 1353/7 (1353/12, 1353/13), 1353/5 (1353/9, 1353/10, 1353/11), 1354/1 (1354/3, 1354/4, 1354/5), 704/6 (704/7, 704/8, 704/9), 1355/4 (1355/5, 1355/6)
Obręb: Dąbrówka | Gmina: Miasto Sanok | Powiat: Sanok
(w nawiasie wskazano działki po podziale, wytyśzczonej czcionką zaznaczono działki powstałe w wyniku podziału przeznaczone pod inwestycję)

2. Działki lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone:

dz. nr: 712/12

Obręb: Dąbrówka | Miasto: Sanok | Powiat: Sanok

Zainteresowani w ciągu 14 dni od daty ogłoszenia obwieszczenia mogą zapoznać się z projektem budowlanym i dokumentami dotyczącymi zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w Wydziale Architektury i Budownictwa Starostwa Powiatowego w Sanoku przy ul. Kościuszki 36, pokój nr 29, tel. 13 46 57 620, w godzinach pracy urzędu oraz zgłosić ewentualne wnioski i zastrzeżenia.

Obwieszczenie niniejsze uważa się za doręczone w terminie 14 dni od daty jego publicznego ogłoszenia.

Cennik reklam i ogłoszeń „TS”**1. Ogłoszenia drobne (do 20 słów) liczone za każde słowo**

- cena jednego słowa - 1 zł
- druk wytłuszczony (za słowo) - 1,50 zł

2. Reklamy (kolor)

- moduł podstawowy 16,81 cm² (41 mm x 41 mm) - 42 zł
- filigran 8 cm² - 18 zł

2a. Reklamy na stronach niereklamowych

- reklama na pierwszej stronie + 100%
- reklama na stronie redakcyjnej + 50%

2b. Podziękowania/nekrologi/życzenia

- ogłoszenia standardowe:
- moduł podstawowy - 36 zł
- moduł podwójny - 72 zł
- moduł potrójny - 108 zł
- cztery moduły i więcej - rabat 20% za całe ogłoszenie

3. Artykuł sponsorowany - wybór strony dowolny, oprócz pierwszej

- tekst o powierzchni 1/4 strony - 400,00 zł
- tekst o powierzchni 1/2 strony - 600,00 zł
- tekst o powierzchni 1 strony - 1 000,00 zł

4. Insety (wkładki reklamowe) - Maksymalna wielkość insertu 260 mm x 375 mm

- jednostronne - od 0,20 zł do 0,30 zł.
- dwustronne - od 0,30 zł do 0,35 zł.
- cztery strony i więcej - od 0,35 zł do 0,60 zł.

5. Bonifikaty dla klientów (reklamy)

- od 3 emisji - bonifikata 25% za całość reklamy.

6. Baner na stronie internetowej

Gratis przy zamówieniu reklamy w gazecie lub wg cennika reklam internetowych.

Wymagania techniczne

Reklama/ogłoszenie może być dostarczona do redakcji na dowolnym nośniku w pliku w formacie wektorowym (CorelDRAW!), ewentualnie format TIFF, lub nawet JPG, przy założeniu, że będą to grafiki 300 dpi. Uwaga na niestandardowe fonty! Zalecamy zamiast na krzywe lub przesłanie fontów.

Przyjmowanie reklam i ogłoszeń

Przyjmowanie ogłoszeń i reklam w Biurze Reklamy i Promocji, 38-500 Sanok, ul. Rynek 10 - od poniedziałku do piątku w godzinach 8-16

Tel. 13 463 16 34

e-mail: tygodniksanocki@wp.pl

Dodatkowe informacje

Ogłoszenia do wydania piątkowego przyjmujemy najpóźniej we wtorek danego tygodnia. Redakcja „Gazety Samorządowej Tygodnik Sanocki” nie odpowiada za treść reklam i ogłoszeń.

Cena reklamy/ogłoszenia podlega negocjacji. Propozycję obniżonej ceny przedstawi Redaktor Naczelny do ostatecznej decyzji i podpisu Dyrektora Miejskiej Biblioteki Publicznej w Sanoku.

OGŁOSZENIA DROBNE**LOKALE/
NIERUCHOMOŚCI****Posiadam do wynajęcia**

- Wydzierżawię garaż murywany przy ul. Kiczury, tel. 661 183 868

Kupię

- Działkę przy rzece Oslawa, tel. 602 476 137

Sprzedam

Działkę rolną 5 arów w Sanoku na Olchowcach przy ul. Podmiejskiej w pobliżu rzeki San, tel. 600 117 289

AUTO-MOTO**Kupię**

- Auta za gotówkę, tel. 600 033 733

**DYŻURY
W RADZIE MIASTA**

21 marca (czwartek)

pokój nr 67
dyżur pełni radna**Katarzyna
Sieradzka**

w godz. 17-18

Redakcja
nie odpowiada
za treść reklam
i ogłoszeń

SPORT SENIORSKI:

Aleksandra Barańska (siatkówka, Sanoczanka)
Karol Bilas (hokej, STS)
Arkadiusz Borczyk (Automobilklub Młp.)
Krzysztof Bukowski (hokej, STS)
Przemysław Chudziak (siatkówka, TSV)
Dawid Czarnecki (piłka nożna, Wiki)
Ronald Czyż (żeglarstwo, Naftowiec)
Marcin Duleba (unihokej, Joker)
Konrad Filipek (hokej, STS)
Bartosz Florczak (hokej, STS)
Renata Hołowaty (lekkoatletyka, SanOK Biega)
Sebastian Hombek (kulturystyka, bez klubu)
Szymon Hostyński (łyżwiarstwo, Górnik)
Krzysztof Husak (łyżwiarstwo, Górnik)
Emilia Janik (lekkoatletyka, Komunalni)
Krzysztof Kadubiec (bilard, Liga Amatorska)
Maciej Korzeniowski (wędkarstwo, Koło nr 1)
Piotr Lorenc (piłka nożna, Ekoball Stal)
Łukasz Łagoźny (lekkoatletyka, SanOK Biega)
Roch Maliczowski (łyżwiarstwo, Górnik)
Oksana Osełkowska (unihokej, Wilki)
Dominik Pielech (piłka nożna, Wiki)
Grzegorz Poliniewicz (tenis stołowy, SKT)
Hubert Przybylski (ciężary, Gryf)
Anna Rączka (wędkarstwo, Koło nr 3)
Kamil Rościński (kickboxing, Samuraj)
Łukasz Rysz (MMA, Samuraj)
Kacper Słysz (piłka nożna, Ekoball Stal)
Szymon Słysz (piłka nożna, Ekoball Stal)
Piotr Sokołowski (siatkówka, TSV)
Piotr Sołtysik (wędkarstwo, Koło nr 2)
Adam Tutak (boks, Samuraj)
Artur Wojtowicz (kolarstwo, bez klubu)
Daniel Wosachło (judo, Pantera)
Barbara Wójcik (siatkówka, TSV)
Julia Żuchowska (lekkoatletyka, Komunalni)

MŁODZIEŻ I DZIECI:

Bianka Bluj (wrotkarstwo, Sprint)
Hubert Czajkowski (ciężary, Gryf)
Aleksander Czekał (ju-jitsu, Defender)
Olivia Dydek (łyżwiarstwo, Górnik)
Błażej Fic (siatkówka, TSV)
Gabriela Frycz (siatkówka, Sanoczanka)
Kajetan Galik (tenis, SKT)
Mikołaj Gawlewicz (piłka nożna, Ekoball Stal)
Maja Gebus (siatkówka, TSV)
Malwina Guzik (lekkoatletyka, Komunalni)
Gabriela Izdebska (judo, Pantera)
Lena Izdebska (judo, Pantera)
Marcel Karnas (hokej, Niedźwiadki)
Natasza Krawczyk (ciężary, Gryf)
Julita Krawiec (łyżwiarstwo, Górnik)
Julia Krzanowska (lekkoatletyka, Komunalni)
DeShawn Kurasik (Akademia Piłkarska)
Julia Marcinik (Sanocki Klub Karate)
Kacper Niemczyk (hokej, Niedźwiadki)
Dawid Nowosielski (piłka nożna, Ekoball Stal)
Kacper Piech (ciężary, Gryf)
Dawid Przybylski (ju-jitsu, Defender)
Łucja Przygórzewska (pływanie, Rekiny)
Maja Rachalska (pływanie, MKS)
Aleks Radwański (hokej, Niedźwiadki)
Maja Rocka (short-track, UKS MOSiR)
Aleksander Sikora (boks, Street Autonomy)
Norbert Starejki (Sanocki Klub Karate)
Dawid Szychowski (boks, Samuraj)
Lena Tokarska (short-track, UKS MOSiR)
Jakub Trznadel (wędkarstwo, Koło nr 1)
Zuzanna Turzyniecka (Sanocki Klub Karate)
Miłosz Wanielista (tenis stołowy, SKT)
Filip Wiszyński (hokej, Niedźwiadki)
Miłosz Wiśniowski (siatkówka, TSV)
Maja Wojtanowska (lekkoatletyka, Komunalni)

KUPON

TYGODNIK SANOCKI

**Złota Dziesiątka 2023
sport seniorski**

1.	
2.	
3.	
4.	
5.	
6.	
7.	
8.	
9.	
10.	

Imię i nazwisko:

Adres:

Wycięte z gazety kupony należy dostarczać - osobiście lub drogą pocztową - na adres redakcji „Tygodnik Sanocki”, ul. Rynek 10, 38-500 Sanok).

KUPON

TYGODNIK SANOCKI

**Złota Dziesiątka 2023
młodzież i dzieci**

1.	
2.	
3.	
4.	
5.	
6.	
7.	
8.	
9.	
10.	

Imię i nazwisko:

Adres:

Wycięte z gazety kupony należy dostarczać - osobiście lub drogą pocztową - na adres redakcji „Tygodnik Sanocki”, ul. Rynek 10, 38-500 Sanok).

Ekoball Stal

Przed rundą rewanżową

W ostatnim numerze informowaliśmy o zakończeniu okresu przygotowawczego drużyny Ekoballu Stal przed startem wiosny w IV lidze podkarpackiej. Dziś prezentujemy podsumowanie, wyrażone przez członka sztabu szkoleniowego, a także kadre zespołu, zgłoszoną do rundy rewanżowej.

Od lewej: górny rząd – Piotr Kowalski (II trener), Dawid Nowosielski, Maciej Maślany, Szymon Słysz, Damian Niemczyk, Dariusz Półkoszek, Piotr Krzanowski, Mateusz Jagniszczak, Damian Barszczak, Łukasz Tabisz, Mikołaj Gawlewicz, Paweł Jaślar (I trener); poniżej – Robert Ząbkiewicz (kierownik drużyny), Dawid Czorny, Miłosz Gierczak, Jakub Kloc, Kacper Słysz, Kacper Sumara, Piotr Lorenc, Jakub Nowak i Krystian Jajko. Kadre zespołu uzupełniają: Marcin Sobol, Maksymilian Wojdyła, Mikołaj Kowalik i Rafał Domaradzki

W wypowiedzi udzielonej dla klubowej strony II trener Piotr Kowalski tak omówił minione tygodnie szykowania się do startu o punkty:

– To był bardzo intensywny okres przygotowawczy, sporo ciężkiej pracy zawodników. Mamy nadzie-

ję, że to przełoży się na efekty w postaci dobrej i efektywnej gry zespołu. Niestety, nie obeszło się bez kontuzji. Jak wiadomo, Rafał Domaradzki doznał bardzo poważnego urazu. Wszyscy życzymy mu szybkiego powrotu do zdrowia. Podczas sparingów z do-

brej strony pokazała się nasza młodzież, co bardzo cieszy.

Tyle podsumowań szkoleniowych, a teraz przejdźmy do personaliów. Po jesiennej połowie sezonu z kadry ubyli Mateusz Padiasek (Sokół Sieniawa), Patryk Zieliński (Orzeł Przeworsk) i Szymon

Płocica (San Gwann F.C. – Malta). Nowymi twarzami w zespole są wychowankowie sanockich klubów – Kacper Sumara i Mateusz Zięba. Powyżej prezentujemy pamiątkową fotografię kadry Ekoballu Stal przed rundą wiosenną sezonu 2023/24.

IV liga podkarpacka

Multum goli i kartek

SOKÓŁ KOLBUSZOWA DOLNA – EKOBALL STAL SANOK 4:2 (2:0)

Bramki: Szczurek 2 (5, 31), Drelich (78), Marszałek (90+1) – Maślany (54), Tabisz (70).

Czerwone kartki: K. Słysz (61), Jaślar (61), Lorenc (80).

Ekoball Stal: Półkoszek – K. Słysz, Gawlewicz (60 Sumara), Barszczak (15 Tabisz), Sobol – Gierczak (85 Nowosielski), Kloc, Maślany, S. Słysz (90 Nowak), Lorenc – Czorny (85 Kogut).

Inauguracja wiosny nie poszła po myśli żółto-niebieskich. Plasujący się w tabeli niżej od naszej drużyny Sokół dopiął swego, z nawiązką rewanżując się za porażkę w sierpniu ubiegłego roku na „Wierchach” (2:1).

Fatalnie dla stalowców minęła pierwsza odsłona meczu. W 5. min stracili bramkę, po kwadransie kontuzjowanego Damiana Barszczaka, a po upływie pół godziny przegrywali już 0:2 (oba trafienia zaliczył Patryk Szczurek).

Druga połowa okazała się jeszcze bardziej nieprzewidywana. Najpierw gola kontaktowego zdobył Maciej Maślany, kilka

chwil potem czerwoną kartkę ujrzał Kacper Słysz, a zaraz po nim sędzia usunął z ławki trenera Pawła Jaślara. To nie koniec, bo następnie do wyrównania po kornierze doprowadził Łukasz Tabisz, dając nadzieję na powodzenie w tym niecodziennym spotkaniu.

Później nastąpiła jednak katastrofa. Po dyskusyjnym rzucie karnym gospodarze

odzyskali prowadzenie, a trzy minuty później ten, który rzekomo sprokurował „jedenastkę”, czyli Piotr Lorenc, otrzymał drugą żółtą kartkę i na murawie pozostało jedynie 9 sanoczan. W sumie tego dnia arbiter pokazał kartki aż 11 piłkarzom.

W końcówce meczu sokolnicy przypieczętowali wygraną czwartym trafieniem. Łącznie w spotkaniu padło 6 bramek, a zatem więcej niż w każdym z 8 sparingów rozegranych przez piłkarzy Ekoballu Stal. Porażka skutkowałą spadkiem na 11. miejsce w tabeli.

Jutro (godz. 17.30) stalowcy zmierzą się na „Wierchach” z Resovią II Rzeszów.

Łukasz Tabisz doprowadził do wyrównania, co nie uchroniło zespołu przed porażką

Akademia Piłkarska

Niepowodzenie wpisane w starty

Wynik zespołu U-9 w turnieju Probud Arena Cup pokazał, że nieudane występy to także część sportowej rywalizacji.

Drużyna AP z rocznika 2015 przystąpiła do udziału w licznie obsadzonym turnieju w Krośnie, mając za konkurencję zespoły z Polski, Słowacji i Węgier. Łącznie w zawodach uczestniczyły 24 ekipy, a sanoczan

finalnie zostali sklasyfikowani na 15. miejscu.

Wychowawca grupy, Jakub Gruszecki, przyznał się do nie najlepszego startu swoich podopiecznych, podkreślając jednak poczucie zespołowości i jedności. Przejawem tego było zwycięstwo w ostatnim spotkaniu, wywalczone w konkursie rzutów karnych. Warto dodać, że turniej rozgrywano innowacyjnym systemem 6+1.

Sparingi Wiki

Gole w końcówkach meczów

W ostatnim tygodniu zespół Wiki rozegrał dwa mecze kontrolne, w których zanotował połowiczny sukces wynikowy.

WIKI SANOK – BRZOZOVIA BRZOZÓW 1:2 (0:0)
Bramka: Osiniak (83).

Najpierw na własnym obiekcie wikingowie podejmowali ekipę z Brzozowa. Po pierwszej bezbramkowej połowie w drugich 45 minutach piłkarze wykazali się już skutecz-

nością strzelecką. Na niekocie wikingowie podejmowali ekipę z Brzozowa. Po pierwszej bezbramkowej połowie w drugich 45 minutach piłkarze wykazali się już skutecz-

ZAMCZYSKO ODRZYKOŃ – WIKI SANOK 0:1 (0:0)
Bramka: Kuzio (80).

Dwa dni później sanoczanom wybrali się do Odrzykonia, by sprawdzić formę w starciu z tamtejszym Zamczyskiem. Także w tym przypadku pierwsza część gry nie zaowocowała golami.

Druga odsłona przez długie minuty również nie przynosiła zdobyczy bramkowej.

Dopiero w końcówce drogi do siatki znalazł Mateusz Kuzio, którego trafienie okazało się zwycięskie.

Już jutro o godz. 11 start ostatniego meczu sparingowego przy ul. Stróżowskiej, a przeciwnikiem Wiki będzie Przełom Besko.

Adam Osiniak (z lewej) oprócz roli obrońcy tym razem wyręczył napastników.

Akademia Piłkarska

Niedosyt trzynastolatków

Z dobrej strony, choć nie w pełni szczęśliwi, zaprezentowali się zawodnicy drużyny U-13 na turnieju WRS Arena Cup w Świlczy.

Do rywalizacji przewidziano dzieci z rocznika 2011 i możliwość rozegrania 6 meczów. W pierwszym dniu sanoczanom ulegli 1:2 Górnikowi Zabrze, pokonali 6:0 AP Heiro Rzeszów i 2:0 AP WRS 2012. Po uzyskaniu awansu nazajutrz rozegrali kolejne trzy pojedynki, dwukrotnie bezbramkowo remisując – z DAP Dębca i Stalą Rzeszów, a także ulegając 0:3 zabrzezanom.

Ostatecznie reprezentanci AP w gronie 8 uczestników

zakończyli rywalizację na 4. pozycji. Mimo tego powszechnie nie lubianego przez sportowców miejsca, uzyskany wynik należy uznać za osiągnięcie. Tak też postawę swoich podopiecznych ocenił trener Paweł Kalitwiński.

Organizatorzy docenili formę Gabriela Banasiewicza, którego wybrano najlepszym bramkarzem. W samej ekipie AP za najlepszego zawodnika uznano Alana Małką.

Drużyna AP na turnieju w Świlczy

Kolumnę opracował: PIOTR PASZKIEWICZ

SIATKÓWKA

Zwycięska puenta sezonu

AZS UP TSV SANOK – SPS PRUCHNIK 3:1 (19, -18, 18, 16)

AZS UP TSV: Chudziak, Sokołowski, Wiśniowski, Krzanowski, Szeremeta, Krochmal, Wilusz (libero), Baran (libero) oraz Koczera, Paduch, Bochenek, Fic, Wójcik, Molczan.

Siatkarze TSV zakończyli sezon w niezłych humorach po wygranym meczu z SPS-em Pruchnik

Ostatni mecz sezonu, do tego z ostatnim zespołem rozgrywek (zaledwie 3 zdobyte punkty), więc zwycięstwo TSV było obowiązkiem. Spełniony został dość pewnie, choć nie bez małych kłopotów. Nasi zawodnicy zakończyli rywalizację na 8. miejscu w tabeli.

Pierwszego seta udało się wygrać dość pewnie, przez co czujność gospodarzy została chyba uśpiona i po zmianie stron obraz gry uległ zmianie. To SPS zaczął mocniej punktować, wykorzystując błędy podopiecznych Macieja Wiśniowskiego i ich pewną ospałość. Na szczęście zdołali odpowiednio wrócić do gry, w kolejnych dwóch partiach nie dając większych szans przyjeźdźcom.

Potycka w Uczelni Państwowej nie stała na wysokim poziomie, ale jedno mogło się podobać – skuteczność juniora Miłosza Wiśniowskiego w grze na siatce. Syn szkoleniowca drużyny kończył bardzo wysoki procent ataków, większość czystymi zbięciami, bez kontaktu z blikiem przeciwnika. Podobała się lekkość i pewność, z jaką to robił. Talent w genach.

BILARD

Pod dyktando faworytów

Szósta kolejka SCB Ligi Amatorskiej nie przyniosła większych niespodzianek. Dominowali faworyci, wygrywając praktycznie wszystkie mecze.

W elicie pewne zwycięstwa odnieśli finaliści poprzedniego sezonu, czyli Marcin Lubieniecki i Robert Keck, podobnie jak liderujący Krzysztof Kadubiec. Więcej potu przy stole musieli zostawić Jakub Biłas i Grzegorz Jarocki; ten drugi oddał punkt Zbigniewowi Gilarskiemu.

W najciekawszym meczu I ligi spadkowicz Tomasz Skóra pokonał 2 frejmami Janusza Wojnarowskiego, w poprzednim sezonie walczącego o awans. W podobnych rozmiarach wygrywali Marek Rogos i Zbigniew Reś, a Michał Florian oddał rywalowi tylko punkt.

Tomasz Skóra odniósł zwycięstwo w meczu na szczycie I ligi

EKSTRALIGA

Jakub Biłas – Marcin Dzik 7:5
Grzegorz Jarocki – Zbigniew Gilarski 7:6
Krzysztof Kadubiec – Wojciech Stawarczyk 7:2
Marcin Lubieniecki – Grzegorz Rozel 7:2
Robert Keck – Marcin Piotrowski 7:3

I LIGA

Michał Florian – Kamil Czeleń 7:1
Marek Rogos – Grzegorz Babiarczyk 7:4
Tomasz Skóra – Janusz Wojnarowski 7:5
Zbigniew Reś – Łukasz Szymd 7:4

PODNOSZENIE CIĘŻARÓW

Sztangiści Gryfu znów na ligowym pomoście

Po kilkunastu latach przerwy sanocka drużyna wróciła do rywalizacji ligowej. Pierwszy rzut zmagania sztangiści Gryfu, występujący w II lidze, zaliczyli w Sędziszowie Małopolskim, zajmując 4. miejsce, m.in. za dwoma I-ligowymi klubami.

Najlepiej z naszych ciężarowców wypadł Maciej Sachajdak, uzyskując 103 kilogramy w rwaniu i 127 w podrzucie, co dało mu 284 punktów (2. wynik zawodów bez pkt juniorskich). Drugi rezultat w drużynie Gryfu miał Kacper Piech (90+105 kg – 297 pkt). Resztę dorobku punktowego dołożyli: Filip Galant (90+120 kg), Seweryn Przybylski (80+110 kg), Przemysław Cybuch (52+

65 kg) i Krzysztof Chorążak (50+70 kg).

– Warto przy okazji dodać, że po porównaniu wyników z całego kraju 3. rezultat „open”, a 1. wśród mężczyzn miał nasz wychowanek Patryk Sawulski (obecnie w Górniku Polkowice), uzyskując prawie 400 pkt za 150 kg w rwaniu i 190 w podrzucie – powiedział Piotr Wojnarowski, trener i jednocześnie prezes Gryfu.

Maciej Sachajdak zdobył najwięcej punktów dla drużyny Gryfu

PŁYWANIE

Złoty komplet Rekinów!

Kapitałny start Rekinów w Nowej Dębie, gdzie rozegrano Mistrzostwa Podkarpacia Dzieci 10- i 11-letnich – pięć medali i wszystkie złote! Cztery wywalczyła Lucja Przygórzewska, a jeden Zuzanna Niemiec.

Zuzanna Niemiec

Lucja Przygórzewska

W starszym roczniku Przygórzewska wygrała cztery z pięciu wyścigów, zwyciężając na 50 i 100 m stylem grzbietowym (czasy 37,99 i 1.23,27) oraz 50 i 200 m dowolnym (32,93 i 2.45,36). A mógł być nawet złoty komplet, gdyby nie minimalny falstart na 100 m dowolnym (1:12,87). Lucja zajęła 2. miejsce w klasyfikacji medalowej, a gdyby nie wspomniane przekroczenie przepisów, byłaby 1.

W kat. 10 lat Niemiec wywalczyła złoto na 50 m motylkowym, finiszując z czasem 48,94. Bliska medalu tym stylem była też Maja Wojdyła, i to dwukrotnie – 4. miejsca na 50 i 100 m. Pływaczki Rekinów miały jeszcze kilka lokat w dziesiątkach: Róża Kameczura była 6. na 100 m i 10. na 50 m dowolnym,

a Emilia Futryk 7. na 100 i 200 m klasycznym. Dalsze lokaty zajmowali: Lena Zbył, Laura Fedak, Marcel Woźniak, Antoni Paclawski, Radosław Jarosz i Franciszek Grzebień.

– Jechaliśmy na zawody pełni nadziei, ale wyniki przeszły nasze oczekiwania. Rok temu było srebro i brąz, a teraz 5 złotych krążków! W klasyfikacji medalowej zajęliśmy 3. miejsce – powiedział Dariusz Fineczko, jeden z trenerów Rekinów.

* * *

W Nowej Dębie startowali też pływacy drugiego z naszych klubów, czyli MKS-u. Najwyżej uplasował się Aleksander Doskowski (10 lat) – 5. na 50 m klasykiem i 7. na 100 m zmiennym. Dalsze miejsca zajęli Karol Stojowski i debiutantka Nadia Bluj.

KOSZYKÓWKA

Wygrana i awans ILO

Męska drużyna I Liceum Ogólnokształcącego wygrała powiatowy turniej Licealiady, który odbył się w Zespole Szkół nr 3.

Zawodnicy „Jedynki” nie dali rywalom szans, kończąc zmagania z kompletem zwycięstw. Kolejne miejsca zajęły drużyny II Liceum Ogólnokształcącego i gospodarzy. Najlepszy zespół zapewnił sobie awans do zmagania rejonowych.

Grupa A: ZS3 – ZS2 33:18, ILO – ZS2 20:10, ILO – ZS3 35:20.
Grupa B: ILO – ZS5 44:8, ILO – ZS1 37:12, ZS5 – ZS1 15:32.
Grupa finałowa: ILO – ZS1 50:17, ILO – ZS3 17:16, ZS3 – ZS1 38:23, ILO – ILO 37:13.

LEKKOATLETYKA

Druga w Folszu

Renata Hołowaty z SanOK Biega nie traci formy. Tym razem zajęła 2. miejsce wśród kobiet podczas wyścigu na 6 km w ramach III Zimowego Biegu Beskidnika w Folszu.

Do gonitwy pod nazwą Beskidniczek przystąpiło ponad 100 osób. Nasza zawodniczka pokonała dystans w czasie

33.07, który dał jej 14. pozycję generalnie, a zarazem 2. wśród pań oraz w żeńskiej kategorii do 35 lat.

TENIS STOŁOWY

II liga

Atak na fotel wicelidera

SKT ILO WIKI SANOK – BRONOWIANKA KRAKÓW 6:4

SKT: Kapik 2,5, Seroka 1,5, Krukar 1,5, Poliniewicz 0,5.

Krzysztof Kapik poprowadził drużynę SKT do kolejnego zwycięstwa

Drużyna SKT rozpycha się w ligowej czołówce. Ostatnio podejmował krakowską Bronowiankę. Nasi zawodnicy ze zmiennym szczęściem radzili sobie w singlu, wygrywając jednak obydwa starcia deblowe.

Najlepiej punktował Krzysztof Kapik. Wygrał obydwa mecze singlowe. Start w parze Aleksandra Pilcha, nie tracąc nawet seta i wysoko ogrywając rywala w poszczególnych partiach. Więcej trudności nastręczył mu Jan Kaczor. Do rozstrzygnięcia tego pojedynku konieczne było rozegranie pięciu setów. Podobnie jak w deblu, w którym Kapik wystąpił w parze z Piotrem Krukarem.

Szymon Seroka i Grzegorz Poliniewicz wygrali swoją partię do zera. Jednak Poliniewiczowi nie powiodło się w grze pojedynczej. Z kolei Seroka zanotował zwycięstwo i porażkę, tak samo jak Krukar.

Zespół SKT przeskoczył w tabeli Pegaza Jarosław i ustępuje już tylko Politechnice Rzeszów. Jednak drużyny te rozegrały po jednym meczu mniej.

IV liga

Kombajn zbierający punkty

PARNAS STARA WIEŚ – SKT ILO WIKI II SANOK 4:10

SKT II: Maciejewski 3,5, Pytlowany 3, Graboń 2,5, Wanielista 1.

Rezerwy SKT nie mają litości dla rywali. Tym razem po zdobyciu wybrały się do Starej Wsi. Drużynę do zwycięstwa poprowadzili Bogdan Maciejewski i Piotr Pytlowany.

Maciejewski wygrał wszystko, co było możliwe. Stracił przy tym tylko jednego seta w singlu. Pytlowanemu zabrakło zwycięstwa w deblu, w poje-

dynek odprawił z kwitkiem swoich przeciwników.

To już 14. wygrana ping-pongistów SKT, którzy nie doznali jeszcze porażki.

Piotr Pytlowany zdobył komplet punktów singlowych

V liga

Z błyskiem w Iskrzyni

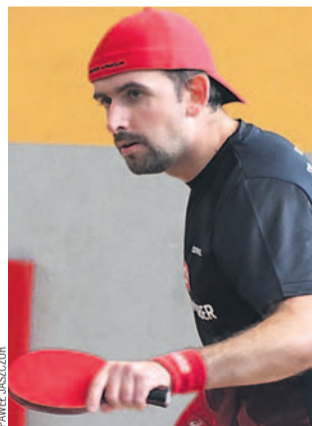
ISKRA II ISKRZYŃNIA – SKT I LO WIKI III SANOK 1:10

SKT III: Morawski 2,5, P. Piróg 2,5, Motyka 2,5, Łącki 2,5

Goście przyjechali jak po swoje, udzielając gospodarzom srogiej lekcji ping-ponga.

Goście oddali miejscowym tylko jeden punkt. Marcin Morawski, Piotr Piróg, Paweł Motyka (na zdjęciu obok) i Mateusz Łącki zgodnie wnieśli po 2,5 pkt do zdobyczy całej drużyny.

Trzeci garnitur SKT lideruje w grupie z 3 „oczkami” przewagi nad górnikiem z Grabownicy Starzeńskiej.

Nagórzany górą

SKT ILO V WIKI SANOK – KS NAGÓRZANY 6:10

SKT V: Nowak 3, Krochmal 2, Hydzik 1, P. Harajda

Zacięty bój z Nagórzanami, ale lepsi okazali się goście.

Trzy wygrane weterana Mariana Nowaka (połowa punk-

tów drużyny) nie pozwoliły odnieść zwycięstwa. Wśród przyjezdnych wyróżnił się Konrad Mindur, który nie przegrał żadnej potyczki.

Wola za mocna

SKT ILO WIKI V SANOK – KTS II WOLA KOMBORSKA 6:10

SKT V: Krochmal 2, J. Piróg 2, Hydzik 2, P. Harajda.

Dwa dni po porażce z Nagórzanami piąty zespół SKT w identycznych rozmiarach uległ ekipie z Woli Komborskiej.

Po dwa zwycięstwa Antoniego Krochmala, Jakuba Piroga i Karola Hydzika nie wystarczyły na przyjezdnych, który wygrali obydwa pięciosetowe deble.

KARATE

Zdeterminowani i waleczni

Wojowniczy i wojownicy Sanockiego Klubu Karate-Do Kyokushinkai próbowali sił na zawodach w Radymnie. Rozegrano tam Mistrzostwa Makroregionu Południowego oraz Międzywojewódzkie Mistrzostwa Młodzików.

W zmaganiach wzięło udział blisko 300 zawodników. Sanok reprezentowało osiem osób. Większość z nich wywalczyła medale.

W kat. kumite junior do 70 kg Norbert Starejki sięgnął po złoto. Dwa srebrne krążki mieliśmy w kumite junierek młodszych. Zdobyły je Marzena Olejarczyk (kat. do 55 kg) i Dominika Kogut (60 kg). Dla Marzeny to pierwszy medal makroregionu. Kolejne srebro to sukces Julii Marciniak w kumite junior do 60 kg. Ta zawod-

niczka startowała też w kata – 5. miejsce.

„Osrebrzony” został Tobiasz Gudowski w kat. kata kadetów. Natomiast Tomasz Zapółoch (masters 35-44 lat; 85 kg) wywalczył brąz.

Startowały jeszcze Zuzanna Turzyniecka i Wiktoria Wielobób (kumite i kata młodziczek do 40 kg).

Sukcesy nie byłyby możliwe bez pracy instruktorów: Konrada Szychowskiego, Franciszka Lacha, Jana Ślęzyka, Jana Kindlarskiego i Jarosława Swata.

Norbert Starejki (w środku) wywalczył złoty medal

JUDO

Pantery pokazały pazury

Zawodnicy Pantery rywalizowali podczas drugiej edycji Judo Masters Cup Gliwice. Podopiecznym Tomasa Bobali przypadło w udziale kilka medali.

Srebra zgarnęli Tomasz Pypeć (kat. AM5/AF5: 50-54 lat; do 81 kg) i Bartosz Werszański (kat. AM3/AF3: 40-44 lat; 90kg). W tej samej wadze co Pypeć, ale przedziale wiekowym 40-44 lata (AM3/AF3), brąz przypadł Kamilowi Januszowi. Lokatę 3. zajął też Daniel Wosachło (M1/F1: 30-34 lata; 73 kg).

Do worka z medalami najstarsi podopieczni Bobali dorzucili brązy za rywalizację drużynową w kat. open.

Judo to nie tylko sport dla młodych. To dyscyplina, którą można uprawiać w każdym wieku. Wyniki turnieju pokazują, że zarówno młodszy, jak i starsi zawodnicy mają szansę osiągnąć sukcesy i czerpać radość z uprawiania tej szlachetnej sztuki walki. Gratulujemy wszystkim uczestnikom za zaangażowanie i osiągnięte rezultaty, które wpisują się w historię sanockiego judo – czytamy na stronie fb Pantery.

Reprezentanci Pantery (niebieskie stroje) na podium w Gliwicach

Sanocka Liga Sokola

Kolejna wygrana lidera

Turniej nr 18: grupa A – 1. Marek Serwiński, 2. Krzysztof Małek, 3. Czesław Terefinko, grupa B – 1. Arkadiusz Serwiński, 2. Grzegorz Kornecki, 3. Marek Perschke.

Turniej nr 19: 1. Mariusz Małek, 2. Miłosz Zarzyczy, 3. Jadwiga Kruczkiewicz.

Turniej nr 20: grupa A – 1. Bogdan Szalankiewicz, 2. Daniel Koziół, 3. Bolesław Bartkowski, grupa B – 1. Witold Tesznar, 2. Perschke, 3. ex aequo Kruczkiewicz i Grzegorz Krasulak. Ranking: 1. M. Serwiński (94), 2. K. Małek (89), 3. M. Małek (86).

ŁYŻWIARSTWO SZYBKIE

Hostyński tuż za podium na 500 m

Górnik zakończył sezon zawodami Viking Race w holenderskim Heerenveen, gdzie barwy narodowe reprezentowali Szymon Hostyński, Patryk Kudła i Oliwia Dydek. Ten pierwszy był bliski medalu w wyścigu na 500 metrów. Cała trójka naszych panczenistów poprawiała rekordy życiowe.

Szymon Hostyński walczył o medal na 500 metrów, ostatecznie plasując się tuż za podium

Podczas imprezy uważanej za nieoficjalne Mistrzostwa Europy dzieci i młodzieży Hostyński walczył o podium najkrótszego dystansu w kat. 16 lat. Ostatecznie przyszło mu zadowolić się tak nieulubianym przez sportowców 4. miejscem. Ponadto był 6. na 1000 m i 9. na 1500 m, pobijając swoje najlepsze wyniki (1.13,90 i 1.56,47) oraz 15. na 3000 m, co dało mu 9. pozycję w wieloboju. Natomiast Kudła ostatecznie uplasował się na 13. pozycji, co było efektem następujących lokat: 13. na 3000 m (4.20,42 – jego rekord), 14. na 500 m oraz 15. na 1000 (1.18,42) i 1500 m.

W ujęciu wielobojowym najlepiej poszło jednak Dydkównie, która zmagania 12-latek zakończyła na 6. pozycji. W wyścigach na 500 m wyjeżdżała raz 5. lokatę (43,97 – jej rekord) i dwa razy 6., zajmując też 9. miejsce na 1000 m.

– Były to ostatnie zawody sezonu 2023/24, teraz czas na zasłużony odpoczynek i nadrobienie zaległości w szkole. Do zobaczenia w nowym sezonie – napisał trener Grzegorz Kudła, prowadzący w Holandii polską grupę wraz z Markiem Drwięgą (szkoleniowcy Górnika).

SHORT-TRACK

Juniorki E potwierdziły krajową dominację

Sezon na torze długim zakończony, ale na krótkim jeszcze trwa, choć dla większości łyżwiarek UKS-u MOSiR finał Ogólnopolskich Zawodów Rankingowych w Białymstoku był ostatnim startem. Najlepiej wypadły Lena Strzyżowska i Wiktoria Abako, kolejnymi zwycięstwami pieczętując czołowe lokaty w klasyfikacjach łącznych junierek E.

Wielobój decydujących zmagani wygrała Strzyżowska i to mimo upadku w wyścigu na 333 metry (10. lokata). Jednak kolejne biegi – na 500 i 222 m – kończyła już zwycięstwami, uzyskując czasy 54,115 i 24,851. Pierwszy start padł łupem Abako (36,284), która w kolejnych zajmowała miejsca 6. i 5., co wystarczyło do 2. pozycji w klasyfikacji łącznej finałowych zawodów. Jeździła jeszcze Kornelia Opar (lokaty w trzecich dziesiątkach).

Ich rówieśniczka Lena Tokarska, od pewnego czasu ścigająca się w juniorkach D, też wywalczyła medal, za 2. miejsce na 777 m (1.23,077). Ponadto była 8. na 1000 m i 9. na 500 m, co dało jej 4. pozycję w wielo-

boju. Dalsze lokaty – Dagmara Strzyżowska i Martyna Pałęcka.

W młodzieżkach miejsca w drugich dziesiątkach zajmowały Maja Rocka (18.) i Martyna Targowska (20.). W tej kat. wiekowej finałowa runda OZR była jednocześnie mistrzostwami kraju. Wśród senierek ścigała się tylko Karolina Rapała (miejsca w trzecich dziesiątkach).

Przejdźmy do klasyfikacji łącznych sezonu 2023/24. W juniorkach E nasze najlepsze short-trackistki zakończyły rywalizację z identycznym bilansem 360 punktów, jednak wygrany wielobój finałowych zawodów zdecydował o końcowym zwycięstwie Strzyżowskiej. Abako musiały zadowolić się 2. miejscem.

Młodsze zawodniczki zakończyły już sezon

KLASYFIKACJE ŁĄCZNE SEZONU 2023/24
Juniorki E: 1. Lena Strzyżowska (1. na 222 m, 2. na 333 i 500 m), 2. Wiktoria Abako (1. na 333 i 500 m, 2. na 222 m), 6. Lena Tokarska (3. na 333 m, 7. na 500 i 222 m), 19. Klara Ochała, dalsza lokata – Kornelia Opar. **Juniorki D:** 6. Tokarska (7. na 500 m, 9. na 777 m i 11. na 1000 m), dalsze lokaty – Aleksandra Jagniszczak, Aleksandra Szalajko, Oliwia Dydek (Górnik), Martyna Pałęcka, Dagmara Strzyżowska, Roksana Szajna. **Juniorki C:** 17. Maja Rocka, 20. Martyna Targowska. **Seniorki:** 20. Karolina Rapała, dalsze lokaty – Julia Kogut i Maja Bodnar.

HOKEJ

Niedźwiadki wciąż gromią

Sezon na finiszu, ale młodzież Niedźwiadków jeszcze gra. Nadal z powodzeniem – jedno wysokie zwycięstwo odnieśli młodzicy, a dwa żacy młodszy (tylko jednej bramki zabrakło do kompletu dwucyfrowek). Ci drudzy ostatecznie zajęli 2. miejsce w tabeli.

Młodzicy

NIEDŹWIADKI SANOK – KTH KRYNICA-ZDRÓJ 10:6 (3:1, 0:3, 7:2)
 Bramki: K. Suchecki 3 (18, 47, 53), P. Robel 2 (9, 54), Burczyk (16), Sroka (50), Milczanowski (52), Bałwierzczak (55), Radwański (60).

Żacy młodszy

NIEDŹWIADKI SANOK – KH DĘBICA 11:1 (4:0, 5:1, 2:0)
NIEDŹWIADKI SANOK – PODHALE NOWY TARG 9:2 (2:0, 4:2, 3:0)

UNIHOKEJ

Sanocka Liga Mężczyzn

Epaka i Wilki bliżej finału

Ruszyła faza półfinałowa. Pierwsze mecze bardzo zacięte, podobnie jak pojedynek rozpoczynający walkę o 5. miejsce. Minimalnie wygrały drużyny Epaki.pl, Wilków i BA.

Obydwa półfinały kończyły się wynikami 4:3. Broniący tytułu Joker po kadrowym „tsunami” – kilku młodych hokeistów wyjechało do pracy – musiał uznać wyższość „Pakownych”, dla których połowę goli strzelił Marcel Karnas. Aktualnym mistrzom nie pomógł hat-trick Łukasza Piotrowskiego.

Podobną dawkę emocji przyniosło starcie Watahy” z ekipą uczelni, która do przerwy prowadziła 2:0. Jednak po zmianie stron Wilki z nawiązką odrobiły straty.

Tylko 3 gole padły w meczu BA z Deka Furniture. Zwycięską bramkę dla tych pierwszych zdobył w ostatniej minucie Tomasz Milczanowski.

Tomasz Sokołowski (po prawej) strzelił jedną z bramek dla Wilków

Półfinały:

JOKER BŁOTNIKI I KOSMETYKI – EPAKA.PL 3:4 (2:1)
 Bramki: Piotrowski 3 – Karnas 2, Słomiana, Czopor.

WILKI – AZS UP 4:3 (0:2)

Bramki: Zacharski, Januszczak, T. Sokołowski, Cybuch – Ziemia, Kobylarski, Pisula.

Pierwszy mecz o 5. miejsce:

DEKA FURNITURE – BA 1:2 (0:1)

Bramki: Brukwicki – Pielech, Milczanowski.

Sanocka Liga Kobiet

Dwa razy po 2:2

Znów najlepszy bilans miało I Liceum Ogólnokształcące, w ostatniej kolejce jedyna drużyna ze zwycięstwem. Bo pozostałe mecze kończyły się remisami 2:2.

Na początek liderki rozgrywek mimo falfstartu pokonały II Liceum Ogólnokształcące, głównie dzięki dubletowi Joanny Czubek. Potem grano już na remis, w obu przypadkach z udziałem Wilków. Najpierw był podział punktów z „Dwójką”, a później z „Jedynką”.

ILO – ILO 1:3

Bramki: Bałwierzczak – Czubek 2, Grega.

ILO – WILKI 2:2

Bramki: Bałwierzczak, Lebryk – Osekowska, Izdebska.

ILO – WILKI 2:2

Bramki: Kądziółka, Czubek – Pałys, Osekowska.

Licealiada chłopców – turniej rejonowy

Zwycięstwo drużyny ZS3

Zawody w Uczelni Państwowej zakończyły się zwycięstwem Zespołu Szkół nr 3. Do półfinału wojewódzkiego awansowały też II Liceum Ogólnokształcące i Zespół Szkół nr 2.

Unihokeiści „Przyzakładówki” grali może mało efektywnie (m.in. dwa bezbramkowe remisy), za to efektywnie, kończąc rywalizację na 1. miejscu i bez straconego gola. Dużo więcej

bramek strzelało IILO, jednak minimalna porażka z ZS3 sprawiła, że trzeba było zadowolić się 2. lokatą. Mimo dwóch porażek w grupie finałowej awans uzyskał też „Mechanik”.

Grupa A: ZS2 – ILO 2:0, ZS2 – ZS5 5:1, ILO – ZS5 3:0.

Grupa B: IILO – ZS3 0:1, IILO – ZS1 5:0, ZS3 – ZS1 0:0.

Grupa finałowa: ZS2 – ILO 2:0, IILO – ZS3 0:1 (mecze zaliczone), ZS2 – IILO 0:5, ZS3 – ILO 0:0, ILO – IILO 0:4, ZS2 – ZS3 0:4.

